

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 378

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 17 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
513.	— Decret privind chemarea în activitate a unui general de brigadă cu o stea în rezervă din Ministerul Apărării Naționale	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 131 din 10 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri situate în orașul Pitești, regiunea Argeș și transmiterea acestora către uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș	2–5
	Decizia nr. 132 din 10 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	5–8
	Decizia nr. 173 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, în ansamblul său și, în special, cele ale art. 3 alin. (2), art. 10, art. 11 și art. 14 alin. (2) din acest act normativ.....	9–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
455.	— Ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri privind aprobarea schemelor de ajutor <i>de minimis</i> pentru acțiunile din Programul de promovare a exportului, finanțat de la bugetul de stat.....	15–32

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind chemarea în activitate a unui general de brigadă cu o stea în rezervă din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 43 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea în rezervă Olaru *Vasile Codruț* se recheamă în activitate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 17 mai 2016.
Nr. 513.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 131

din 10 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri situate în orașul Pitești, regiunea Argeș și transmiterea acestora către uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri situate în orașul Pitești, regiunea Argeș și transmiterea acestora către uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș, excepție ridicată din oficiu, de instanța judecătorească, în Dosarul nr. 13.252/280/2013 al Judecătoriei

Pitești — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.072D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Societatea Cooperativă Pitmiovcum din județul Argeș, avocatul Ion Savu, cu împuternicire avocațială aflată la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și precizează că, la dosar, partea Societatea Cooperativă Pitmiovcum din județul Argeș a transmis note scrise prin care susține respingerea criticilor de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că, în realitate, critica de neconstituționalitate formulată de judecătorul cauzei vizează aspecte legate de aplicarea legii în timp. De asemenea susține că, pentru respectarea supremației Constituției, constituționalitatea actelor normative trebuie examinată în raport cu Constituția în vigoare la momentul adoptării acestora, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 3 din 2 februarie 1993 și nr. 14 din

10 martie 1993. Astfel, Decretul nr. 387/1967 al fostului Consiliu de Stat, care stabilea exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri, precum și transmiterea acestora pe durată nedeterminată în folosința Uniunii regionale a cooperativelor meșteșugărești Argeș, aceasta având obligația de a plăti despăgubiri foștilor proprietari, era în concordanță cu Constituția Republicii Socialiste România din 1965. De asemenea precizează că, la momentul atribuirii dreptului de folosință asupra terenului respectiv, Uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș, prin unitățile sale de producție, prestări servicii și comerț, desfășura o activitate de utilitate publică, activitate ce își păstrează acest caracter și în prezent.

5. Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 20 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 13.252/280/2013, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri situate în orașul Pitești, regiunea Argeș și transmiterea acestora către uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească, într-o cauză având obiect pretenții (plata contravalorii lipsei de folosință pentru o porțiune din terenul aflat în folosința reclamantei, societate cooperativă înființată în baza Legii nr. 1/2005) și obligația de a face (ridicarea instalațiilor amplasate pe terenul aflat în folosința reclamantei, evacuarea mijloacelor de transport ale pârâtei aflate pe terenul aflat în folosința reclamantei, obligarea pârâtei la plata unor sume de bani pentru lipsa de folosință a terenului).

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** instanța judecătorească susține că prevederile art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 sunt neconstituționale, deoarece reglementează un drept de folosință cu caracteristici juridice diferite, față de dreptul de folosință reglementat de Constituție și legea organică, respectiv este constituit pe durată nedeterminată și în favoarea unei persoane juridice ce nu este de utilitate publică. Astfel, Constituția României din anul 1991 stabilește prin art. 136 alin. (4) că bunurile proprietate publică pot fi date în folosință, în condițiile legii organice, instituțiilor de utilitate publică. Potrivit dispozițiilor art. 124 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, „*Consiliile locale și consiliile județene pot da în folosință gratuită, pe termen limitat, bunuri mobile și imobile proprietate publică sau privată locală ori județeană, după caz, persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică ori serviciilor publice*”. În plus, art. 874 din Codul civil prevede că dreptul de folosință se acordă pe termen limitat.

8. Din actul constitutiv al reclamantei rezultă că aceasta este o societate cooperativă, înființată în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației. Având în vedere că reclamanta nu este o persoană juridică de utilitate publică, se pune problema dacă, în ordinea juridică actuală, poate exista un drept de folosință constituit în baza Decretului nr. 387 din 24 aprilie 1967 al Consiliului de Stat, în paralel cu dreptul de folosință reglementat de art. 136 alin. (4) din Constituție. Prin urmare, pentru a soluționa cauza este necesar să se stabilească dacă dispozițiile art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 sunt constituționale și reclamanta are un drept de folosință și în noua ordine constituțională. Invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții legale din acte normative anterioare Constituției din anul 1991, instanța judecătorească consideră că se impune sesizarea Curții Constituționale, deoarece aceasta este singura autoritate publică, care poate

asigura, prin deciziile sale obligatorii, o jurisprudență unitară în materia controlului de constituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Decretul nr. 387/1967 al fostului Consiliu de Stat este inadmisibilă. Invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale referitoare la actele normative anterioare Constituției din 1991, revizuită în anul 2003, spre exemplu, Decizia nr. 1 din 12 ianuarie 1993, Decizia nr. 2 din 13 ianuarie 1993, Decizia nr. 33 din 26 mai 1993, reținând că instanța de contencios constituțional are competența de a se pronunța exclusiv asupra excepțiilor de neconstituționalitate a unor texte de lege apărute sau receptate expres în regimul constituțional actual. În situația în care Curtea Constituțională este sesizată cu o excepție de neconstituționalitate a unei legi anterioare Constituției, o competență subsidiară a Curții subzistă, atunci când, verificând dacă legea respectivă mai este în vigoare, Curtea constată abrogarea ei, în baza art. 154 alin. (1) din Constituție, intervenția Curții în asemenea cazuri fiind corectă și de natură să asigure uniformitate în aplicarea legilor. Arată că textul de lege supus controlului de constituționalitate este abrogat în temeiul art. 154 alin. (1) din Constituție, sens în care precizează că potrivit dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Constituție, „Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.” În conformitate cu dispozițiile art. 124 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 874 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, rezultă că dreptul de folosință cu titlu gratuit se poate constitui numai pe termen limitat, în favoarea instituțiilor de utilitate publică. Rezultă, așadar, că, în conformitate cu cadrul legislativ constituțional și primar în materie, dreptul de folosință gratuită poate fi constituit numai pe durată limitată. În aceste condiții apreciază că dispoziția legală supusă controlului de constituționalitate este abrogată, întrucât aceasta contravine dispozițiilor din Constituție în materia constituirii dreptului de folosință cu titlu gratuit.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de partea Societatea Cooperativă Pitmiovcom din județul Argeș, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387 din 24 aprilie 1967 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri situate în orașul Pitești, regiunea Argeș și transmiterea acestora către uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș, care nu a fost publicat. Curtea reține că, potrivit Decretului Consiliului de Stat nr. 387 din 24 aprilie 1967, aflat la dosarul cauzei, în copie conformă cu originalul, prevederile art. 2 au următorul cuprins: „*Terenurile trecute în proprietatea statului, potrivit articolului 1, se transmit*

pe durată nedeterminată în folosința uniunii regionale a cooperativelor meșteșugărești Argeș, cu sediul în orașul Pitești, strada Brîncoveanu (...), regiunea Argeș.”

14. În opinia instanței judecătorești, autoarea a excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 136 alin. (4) potrivit căruia „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică*”.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Decretului Consiliului de Stat nr. 387/1967 prevăd, la art. 1, exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri în suprafață de 6.738 mp situate în orașul Pitești, regiunea Argeș, iar la art. 2, criticat ca fiind neconstituțional, transmiterea pe durată nedeterminată în folosința uniunii regionale a cooperativelor meșteșugărești Argeș, cu sediul în orașul Pitești, strada Brîncoveanu (...), regiunea Argeș, a terenurilor trecute în proprietatea statului, potrivit articolului 1. Potrivit art. 3 din decret, uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești va plăti foștilor proprietari ai terenurilor expropriate despăgubiri în numerar, în condițiile prevăzute de Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.676/1959.

16. În acord cu jurisprudența sa (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.204 din 11 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 12 decembrie 2008) Curtea reține că Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 reprezintă un act cu forță juridică echivalentă cu a legii, anterior Constituției din anul 1991, revizuite în anul 2003, și care are un evident caracter individual.

17. Referitor la examinarea constituționalității unor acte preconstituționale, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că nu se poate aplica regimul constituțional actual asupra unor dispoziții de lege anterioare Constituției, întrucât aceasta ar însemna să se încalce unul dintre principiile constituționale de bază — neretroactivitatea legii —, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, principiu care se aplică și Legii fundamentale. În considerarea supremației Constituției, o lege poate fi apreciată numai în funcție de regimul constituțional sub imperiul căruia a fost adoptată. Legea, în înțeles de act juridic, este supusă regulii „*tempus regit actum*”, adică regimului constituțional în timpul căruia a fost adoptată (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 3 din 2 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 17 mai 1993).

18. Pe de altă parte, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a fost invocată într-o cauză având ca obiect cererea prin care reclamanta Pitmiocov din Pitești, societate cooperativă înființată în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, a solicitat obligarea pârâtei „Articole de Uz Casnic CA-Ma” — S.R.L. la „ridicarea instalațiilor amplasate pe terenul aflat în folosința reclamantei, evacuarea mijloacelor de transport ale pârâtei aflate pe terenul aflat în folosința reclamantei, obligarea pârâtei la plata unor sume pentru lipsa de folosință, obligarea pârâtei să refacă un gard de beton și obligarea pârâților să plătească contravaloarea lipsei de folosință pentru o porțiune din terenul aflat în folosința reclamantei”. În acest cadru procesual, instanța judecătorească a invocat, din oficiu, excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967, precizând că, „pentru a soluționa cauza, este necesar să se stabilească dacă dispozițiile art. 2 din Decretul nr. 387 din 24.04.1967 sunt constituționale, iar reclamanta are un drept de folosință și în noua ordine constituțională”.

19. Curtea reține că problema actualității dreptului de folosință al societății cooperative reclamante asupra terenului vizat de dispozițiile Decretului Consiliului de Stat nr. 387/1967 presupune o analiză în raport cu reglementările legale în vigoare. Astfel, Curtea precizează că, în prezent, organizarea și funcționarea cooperăției, prin societăți cooperative și alte forme de asociere a

acestora la nivel teritorial și național, sunt reglementate prin Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 20 mai 2014. Acest act normativ a abrogat Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 9 februarie 1990, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 2 alin. 2 și 3 și a art. 6, 7, 8, art. 10 alin. 2, art. 13 și 21 și Legea nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperăției de consum, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 18 octombrie 1996, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 123 și 124, precum și orice alte dispoziții contrare.

20. În ceea ce privește regimul juridic al bunurilor societăților cooperative, Curtea observă, de asemenea, că, potrivit art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, „*terenurile transmise în folosință pe durată nedeterminată și fără plată în vederea realizării de construcții pentru activitatea organizațiilor cooperăției de consum și meșteșugărești, precum și a asociațiilor cooperatiste, existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu sunt revendicate și pe care au fost realizate construcții conform legii, își mențin acest regim juridic pe toată durata existenței construcțiilor respective sau până la trecerea lor, cu plată, în proprietatea societății cooperative*”. Curtea precizează că, prin Decizia nr. 913 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 22 iulie 2009, instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005 și a constatat că acestea sunt neconstituționale în măsura în care folosința terenurilor se face cu titlu gratuit. Potrivit considerentelor aceleiași decizii, „cooperativele și asociațiile de cooperative sunt persoane juridice private, care prin obiectul lor de activitate, nu sunt de utilitate publică”.

21. Referitor la dispozițiile art. 136 alin. (4) din Constituție, invocate de instanța judecătorească în susținerea criticii de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967, Curtea constată că normele fundamentale consacră dreptul real de folosință gratuită asupra bunurilor proprietate publică, având drept titular instituțiile de utilitate publică. Caracterul temporar al dreptului de folosință este consacrat expres de norme cu caracter infraconstituțional, spre exemplu, art. 124 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, potrivit căruia „*Consiliile locale și consiliile județene pot da în folosință gratuită, pe termen limitat, bunuri mobile și imobile proprietate publică sau privată locală ori județeană, după caz, persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică ori serviciilor publice*” și art. 874 alin. (1) din Codul civil potrivit căruia „*Dreptul de folosință asupra bunurilor proprietate publică se acordă, cu titlu gratuit, pe termen limitat, în favoarea instituțiilor de utilitate publică*”.

22. Observând că, potrivit decretului criticat, transmiterea în folosință pe durată nedeterminată a terenurilor trecute în proprietatea statului s-a realizat către Uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș, cu sediul în orașul Pitești, strada Brîncoveanu (...), regiunea Argeș și că, în prezent, nu se pune problema constituției, în temeiul art. 2 din decretul criticat, a unui drept de folosință în favoarea societății cooperative, reclamante în cauză, societate care nu este o persoană juridică de utilitate publică și care, potrivit actelor depuse la dosarul cauzei, plătește o taxă pentru terenul în suprafață de 6.248 mp aflat în folosință, Curtea reține că dispozițiile art. 136 alin. (4) teza a treia din Constituție, potrivit cărora bunurile proprietate publică „*pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică*” nu au incidență în cauză.

23. Fiind unanim acceptat că atribuțiile judecătorului implică identificarea normei aplicabile litigiului, analiza conținutului său și o necesară aplicare a acesteia la faptele juridice, Curtea subliniază că, în cauza de față, revine exclusiv instanței judecătorești rolul să identifice și să aplice norma incidentă în

cauză, având în vedere succesiunea în timp a actelor normative cu caracter infraconstituțional, referitoare la organizarea și funcționarea societăților cooperative.

24. Astfel, Curtea precizează că este atributul instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei de a stabili, în raport cu normele juridice în vigoare prin care este reglementat în prezent dreptul de folosință al societăților cooperative asupra terenurilor, regimul juridic actual al terenului vizat de dispozițiile art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967, dacă societatea cooperativă reclamantă în cauză este sau nu succesoare în drepturi a Uniunii regionale a cooperativelor meșteșugărești Argeș, ca titular primar al dreptului de folosință asupra terenului și dacă această societate are sau nu, în ordinea

juridică actuală, calitatea de titular al dreptului de folosință asupra acestui teren.

25. Pe cale de consecință, Curtea reține că efectele juridice produse de Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 nu constituie o problemă de constituționalitate, ci o problemă de aplicare a legii, de competența instanței judecătorești, și că existența dreptului de folosință al societății cooperative reclamante asupra terenului trebuie analizată în raport cu actele normative în vigoare, incidente în materia societăților cooperative.

26. În raport cu considerentele expuse mai sus, întrucât excepția de neconstituționalitate vizează aspecte referitoare la aplicarea legii, de competența exclusivă a instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei, Curtea urmează a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Decretul Consiliului de Stat nr. 387/1967 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor terenuri situate în orașul Pitești, regiunea Argeș și transmiterea acestora către uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești Argeș, excepție ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 13.252/280/2013 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Pitești — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132

din 10 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind

integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată Sorin Constantin Stragea, în Dosarul nr. 3.086/302/2015 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.122D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin consilier juridic Vladimir Alexandru Ciobanu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.202D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate

a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de Victor Roman în Dosarul nr. 3.085/302/2015 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin consilier juridic Vladimir Alexandru Ciobanu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, la dosare, partea Agenția Națională de Integritate a depus note scrise prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate.

6. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul părții prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.202D/2015 la Dosarul nr. 1.122D/2015, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Precizează că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 care instituie răspunderea contravențională pentru neaplicarea sancțiunii disciplinare sau neconstatarea încetării funcției publice, după caz, atunci când actul de constatare a rămas definitiv, nu au legătură cu imunitatea parlamentară care semnifică faptul că deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 10 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.086/302/2015 și prin Încheierea din 9 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.085/302/2015, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sorin Constantin Stragea și Victor Roman în cauze având ca obiect cererile de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 contravin dispozițiilor art. 72 alin. (1) din Constituție, deoarece lipsa răspunderii juridice reprezintă o imunitate parlamentară având caracterul de măsură de protecție contra amenințărilor sau altor acte de represiune la care ar putea fi supuși parlamentarii din partea unei autorități, organizații sau altei persoane. Dispozițiile art. 72 alin. (1) din Constituție au ca scop garantarea independenței opiniilor parlamentarilor. Prin urmare, lipsa răspunderii juridice privește actele intrinseci mandatului, urmărind să apere libertatea de expresie și de decizie a parlamentarului. Din toate aceste aspecte rezultă că lipsa răspunderii juridice este o imunitate de fond, deoarece privește actele intrinseci mandatului, și funcțională, întrucât vizează exercițiul acestuia, și se referă la orice fel de răspundere —

penală, contravențională etc. Având în vedere dispozițiile constituționale și regulamentare, stabilirea unei amenzi în sarcina unui deputat pentru votul sau lipsa votului într-o anumită speță vine în contradicție cu art. 72 alin. (1) din Constituție. Pe cale de consecință, dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea 176/2010 sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și parlamentarilor, întrucât se încalcă dispozițiile art. 72 alin. (1) din Constituție.

11. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Imunitatea parlamentară este reglementată ca o măsură de protecție a parlamentarului, pentru ca acesta să beneficieze astfel de toate condițiile necesare exercitării mandatului său, în deplină concordanță cu principiile și convingerile sale politice. Imunitatea parlamentară, din punctul de vedere al iresponsabilității juridice, previne declanșarea sau stabilirea unor consecințe nefavorabile asupra parlamentarului pentru votul sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului său, fie ele civile, penale sau contravenționale. Cu toate acestea, imunitatea parlamentară nu operează decât în legătură cu voturile și opiniile politice ale parlamentarului, astfel cum rezultă cu claritate din art. 72 alin. (2) din Constituție.

12. În exercitarea funcției sale, pe lângă exprimarea de voturi și opinii politice, parlamentarul are diverse atribuții stabilite în mod specific prin lege, iar imunitatea sa parlamentară nu îi poate înlătura răspunderea pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea deficitară a acestor atribuții. Mai exact, câtă vreme atribuțiile instituite de lege nu se referă la dreptul parlamentarului de a-și exercita în mod liber mandatul politic, prin exprimarea de voturi și opinii, nerespectarea lor poate fi sancționată, fie disciplinar, fie contravențional. În acest context, instanța judecătorească arată că, „prin Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, este reglementată și instituția răspunderii disciplinare a parlamentarului, stipulându-se totodată ca acesta poate răspunde și contravențional pentru săvârșirea unor contravenții în legătură cu atribuțiile de serviciu (art. 90)”. Prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 instituie o răspundere contravențională a parlamentarului pentru neîndeplinirea unor atribuții privind aplicarea unei sancțiuni disciplinare, motiv pentru care nu pot fi considerate că fac parte din domeniul de aplicare al imunității parlamentare.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 1.122D/2015, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 este inadmisibilă. Dispozițiile Legii nr. 176/2010 reglementează atribuțiile Agenției Naționale de Integritate, autoritate publică care are drept rol asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale. Or, imunitatea parlamentară este o garanție a exercitării mandatului și nu un privilegiu al persoanei și, cu atât mai puțin, o cauză de exonerare de răspundere. Precizează că motivarea autorilor excepției de neconstituționalitate ține mai degrabă de modul de interpretare și aplicare a legii; or, un astfel de context nu poate constitui temei pentru ridicarea unei excepții de neconstituționalitate și excedează competenței Curții Constituționale, fiind de resortul instanței judecătorești care se pronunță asupra fondului cauzei și care este în măsură să aprecieze în privința normei juridice aplicabile fiecărei spețe deduse judecării, precum și, eventual, al instanțelor de control

judiciar. În Dosarul nr. 1.202D/2015, Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale, în măsura în care nu permit tragerea la răspundere juridică a unui parlamentar pentru voturile exprimate în exercitarea mandatului.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 este neîntemeiată. Precizează că sancționarea faptei prevăzute de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele avute în vedere de art. 72 din Constituție. De altfel, analiza răspunderii juridice a deputatului sau a senatorului, efectuată atât din perspectivă intrinsecă, cât și extrinsecă, în motivarea excepției, nu reușește să convingă prin argumente pertinente, în cauză nefiind vorba despre o tragere la răspundere pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului de demnitate publică, caz în care ar fi avut ca efect înlăturarea *de plano* a oricărui urmărire. Imunitatea nu acordă privilegiu absurd parlamentarelui, în raport cu obligațiile legale ce îi revin, neprotejându-l, în mod absolut, decât în ceea ce privește opiniile și voturile exprimate în virtutea mandatului ce i-a fost încredințat de alegători. Privită astfel, instituția imunității parlamentare nu înseamnă privilegiu, ci responsabilitate, aceasta fiind și rațiunea instituirii sale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise ale părții Agenția Națională de Integritate, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările ulterioare, prevederi având următorul cuprins: *„Neaplicarea sancțiunii disciplinare sau neconstatarea încetării funcției publice, după caz, atunci când actul de constatare a rămas definitiv, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 2.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune”*.

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 72 alin. (1), potrivit cărora *„Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului”*.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost ridicată în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri contravenționale împotriva proceselor-verbale prin care, în temeiul prevederilor de lege criticate, Agenția Națională de Integritate i-a sancționat pe autorii excepției (deputați) cu amendă contravențională pentru fapta de a nu constata încetarea calității de deputat a domnului Petre

Roman, ca urmare a incompatibilității acestuia. În acest context, observând susținerile autorilor excepției potrivit cărora sancționarea cu amendă contravențională a unui deputat pentru votul sau lipsa votului într-o anumită speță vine în contradicție cu dispozițiile art. 72 alin. (1) din Constituție referitoare la imunitatea parlamentară, Curtea reține că, în realitate, prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 sunt criticate prin prisma modului în care acestea au fost interpretate și aplicate de Agenția Națională de Integritate.

21. Astfel, referitor la prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, Curtea reține că normele de lege supuse controlului de constituționalitate stabilesc răspunderea contravențională pentru fapta constând într-o inacțiune, respectiv a nu aplica sancțiunea disciplinară sau a nu constata încetarea funcției publice, după caz, atunci când actul de constatare a rămas definitiv. O asemenea reglementare dă expresie preocupării legiuitorului de a conferi eficacitate mecanismului de asigurare a integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale. De asemenea, Curtea reține că, deși dispozițiile de lege criticate nu disting în raport cu subiectul activ al contravenției, interpretarea și aplicarea acestora presupun, fără îndoială, o nuanțare în funcție de acest criteriu.

22. Din examinarea cadrului legal al procedurii de constatare a stării de incompatibilitate a unui parlamentar, Curtea observă că, în cazul rămânerii definitive a raportului de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a reținut încălcarea regimului juridic al incompatibilităților de către un deputat sau senator, procedura este cea reglementată de Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, titlul II *„Proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice”* și art. 7 din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016.

23. Astfel, potrivit art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate comunică raportul de evaluare, pentru senatori și deputați — Camerei din care face parte parlamentarul, care va aplica sancțiunile disciplinare potrivit legii și regulamentului Camerei respective.

24. De asemenea, potrivit art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 96/2006, calitatea de deputat sau de senator încetează în caz de incompatibilitate. Astfel, dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 96/2006 stabilesc că încetarea mandatului de deputat sau de senator cauzată de incompatibilitate are loc: a) la data menționată în cuprinsul demisiei pentru incompatibilitate, depusă la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte; b) la data adoptării unei hotărâri a Camerei din care deputatul sau senatorul face parte, prin care se constată starea de incompatibilitate; c) la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea; d) la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare

al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte. În fine, prevederile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 96/2006 stabilesc că, în cazurile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. c) și d) din lege, *președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.*

25. În cauză, Curtea observă că această procedură a fost finalizată prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 7 din 9 februarie 2015 privind vacantarea unui loc de deputat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 10 februarie 2015.

26. În aceste condiții, în absența unei dispoziții legale exprese care să instituie temeiul răspunderii contravenționale a deputaților și senatorilor, Curtea constată că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 nu au aplicabilitate în cazul acestora. De altfel, Curtea observă că în cele două cauze în care au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, prin Sentința civilă nr. 4.460 din 10 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.086/302/2015, și prin Sentința civilă nr. 4.421 din 9 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.085/302/2015, a admis plângerile contravenționale și a dispus anularea proceselor-verbale de constatare a contravenției, întocmite de Agenția Națională de Integritate.

27. Prin urmare, întrucât în cele două cauze sunt puse în discuție aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii, operațiuni care excedează controlului de constituționalitate, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată.

28. În final, Curtea subliniază că interpretarea și aplicarea greșită a unei norme de lege nu pot constitui temei pentru constatarea acesteia ca fiind neconstituțională.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Sorin Constantin Stragea, în Dosarul nr. 3.086/302/2015 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, și de Victor Roman în Dosarul nr. 3.085/302/2015 al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

29. În plus, în lumina considerentelor expuse mai sus, Curtea precizează că dispozițiile constituționale referitoare la imunitatea parlamentară nu au incidență în cauza de față. Astfel, instituția imunității parlamentare este reglementată atât sub forma imunității pentru opinii, fiind general admis faptul că niciun parlamentar nu poate să fie urmărit, civil sau penal, pentru declarațiile făcute și voturile exprimate în exercițiul mandatului, cât și a imunității materiale, denumită și *imunitate relativă, neprofesională sau inviolabilitate*, fiind admis, de regulă, că un parlamentar nu poate fi arestat, cercetat sau urmărit în materie penală, fără autorizarea Camerei din care face parte. Reglementarea constituțională a imunității parlamentare este justificată de necesitatea protecției mandatului parlamentar, ca garanție a îndeplinirii prerogativelor constituționale și, totodată, o condiție a funcționării statului de drept. În activitatea sa, parlamentarul trebuie să se bucure de o reală libertate de gândire, expresie și acțiune, astfel încât să își exercite mandatul în mod eficient. Instituția imunității parlamentare, sub cele două forme ale sale, protejează parlamentarul față de eventualele presiuni sau abuzuri ce s-ar comite împotriva persoanei sale, fiindu-i astfel asigurată independența, libertatea și siguranța în exercitarea drepturilor și a obligațiilor care îi revin potrivit Constituției și legilor (a se vedea în acest sens Decizia nr. 799 din 17 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 23 iunie 2011).

30. Curtea reamintește, în acord cu jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 63 din 2 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 9 aprilie 1997), că imunitatea parlamentară nu constituie un drept subiectiv, ci are caracter imperativ, fiind o garanție constituțională a mandatului reprezentativ, deci a opțiunii electoratului prin votul căruia acest mandat a fost încredințat. În același timp, potrivit prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Rezultă că imunitatea parlamentară, fiind o situație de excepție de la dreptul comun, trebuie să opereze doar ca o măsură de protecție a mandatului deputatului sau senatorului, iar nu în așa fel încât, în realitate, să constituie un privilegiu al persoanelor ce dețin această funcție electivă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 173

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, în ansamblul său și, în special, cele ale art. 3 alin. (2), art. 10, art. 11 și art. 14 alin. (2) din acest act normativ

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative. Excepția a fost ridicată de Alexandru Fadeev și Ana Fadeev în Dosarul nr. 344/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 943D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocat Mihai Duțu, cu împuternicire avocațială aflată la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorii excepției au depus note scrise, iar partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a formulat un punct de vedere prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.022D/2015 și nr. 1.024D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1), (2) și (3), art. 11 alin. (1) teza a doua și art. 14 alin. (2) din Legea

nr. 164/2014, ridicată de Doina Sencu, Victor V. Sencu și Simona Chiran în Dosarul nr. 802/120/2015 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și de Elena Tăpăstău în Dosarul nr. 5.719/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, la dosare, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a formulat un punct de vedere, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 943D/2015, nr. 1.022D/2015 și nr. 1.024D/2015 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor. Reprezentantul autorilor excepției menționează că lasă la aprecierea Curții conexarea cauzelor, iar reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.022D/2015 și nr. 1.024D/2015 la Dosarul nr. 943D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorilor excepției, avocat Mihai Duțu, care, cu titlu de cerere prealabilă susținerii excepției, formulează o cerere de administrare de probe, respectiv expertiză tehnică, în specialitatea IT, având în vedere modalitatea de adoptare a proiectului de lege, proiect devenit Legea nr. 164/2014.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a cererii, întrucât Curtea Constituțională nu este instanță de judecată care să administreze probe.

10. Curtea, potrivit art. 258 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea formulată, deoarece în fața instanței de contencios constituțional pot fi încuviințate ca probe exclusiv înscrisurile depuse de părți, în temeiul art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sau cele solicitate de Curtea Constituțională în temeiul art. 76 din aceeași lege.

11. Având cuvântul pe fondul excepției de neconstituționalitate, reprezentantul autorilor excepției susține, în esență, că, până la apariția Legii nr. 164/2014, Legea nr. 290/2003 și normele sale metodologice de aplicare prevedeau un termen general de plată, de un an, și un termen derogatoriu de la cel general, de 2 ani, care se aplica în măsura în care Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților nu avea disponibilități pentru efectuarea plăților. Ulterior, în anul 2013, Guvernul, prin ordonanță de urgență, a impus o eșalonare a plății despăgubirilor, eșalonare care a fost declarată neconstituțională de Curte, prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, întrucât afecta dreptul de proprietate al beneficiarilor legii. Prin urmare, susține că dispozițiile Legii nr. 164/2014 sunt neconstituționale, întrucât termenele excesive și modalitatea netransparentă de soluționare a cererilor contravin prevederilor constituționale potrivit cărora dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate și instituie o discriminare între beneficiarii acestei legi. Se mai arată că, până la apariția Legii nr. 164/2014, dovada bunurilor abandonate se putea face cu înscrisuri și martori, însă în temeiul Legii nr. 164/2014, dovada proprietăților abandonate se poate face doar cu înscrisuri și, în mod excepțional, cu martori, fapt ce creează o discriminare între persoanele îndreptățite la despăgubiri, în ceea ce privește regimul probator. În final, se arată că proiectul de lege a fost publicat pe pagina oficială de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la data de 2 octombrie 2014, ulterior adoptării sale de către Senat, încălcându-se astfel prevederile art. 31, art. 52 și art. 53 din Constituție, precum și art. 7 și 8 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

12. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile art. 3, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 164/2014 au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, ocazie cu care Curtea Constituțională a statuat că inegalitatea de tratament juridic, prin comparație cu acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, ci este rezultatul unor regimuri juridice aplicabile succesiv în timp, potrivit principiului *tempus regit actum*. De asemenea, arată că dispozițiile de lege criticate stabilesc un nou sistem de eșalonare, fără a nega dreptul la despăgubiri al beneficiarilor legii. Cât privește excepția de neconstituționalitate a art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, invocată în Dosarul nr. 1.022D/2015, arată că aceste dispoziții nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât hotărârea comisiei județene, prin care s-a stabilit quantumul despăgubirilor, este anterioară intrării în vigoare a legii. Ca atare, excepția de neconstituționalitate a art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

13. Prin Încheierea din 18 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 344/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora,**

sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative. Excepția a fost ridicată de Alexandru Fadeev și Ana Fadeev într-o cauză având ca obiect o contestație la executare și suspendarea executării.

14. Prin Încheierea din 18 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 802/120/2015, **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1), (2) și (3) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Doina Sencu, Victor V. Sencu și Simona Chiran într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la plata unei sume de bani, actualizată la zi, reprezentând prima tranșă din compensațiile bănești stabilite prin Hotărârea nr. 199/04.10.2011 a Instituției Prefectului Județului Dâmbovița — Comisia de Aplicare a Legii nr. 290/2003.

15. Prin Încheierea din 27 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.719/30/2014, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Elena Tăpăstău într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la plata unei sume de bani, reprezentând compensații bănești stabilite prin Hotărârea nr. 519/20.10.2010 emisă de Comisia Județeană Timiș pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

16. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia apreciază, în esență, că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 au caracter retroactiv, deoarece stabilesc alte termene de acordare a despăgubirilor în cazul cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a acestei legi, pentru care nu s-au acordat despăgubirile, și care fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la data intrării în vigoare a acestei legi. În acest sens, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014.

17. De asemenea susțin că dispozițiile Legii nr. 164/2014 creează situații discriminatorii în cadrul aceleiași categorii de persoane, și anume persoanele îndreptățite la despăgubiri în temeiul legilor nr. 9/1998 și nr. 290/2003. Astfel, în cadrul aceleiași categorii de persoane se aplică un tratament juridic diferit, întrucât unele dintre aceste persoane au încasat deja sumele de bani stabilite cu titlu de despăgubire, într-un termen rezonabil sau chiar în termenul instituit de legile menționate, iar altele vor încasa aceste despăgubiri în mod eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, așa cum prevede Legea nr. 164/2014.

18. Autorii excepției consideră că omisiunea autorităților de a se conforma într-un termen rezonabil unei hotărâri definitive poate genera o încălcare a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenție și a celor cuprinse în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, în special atunci când obligația de executare a deciziei în cauză îi aparține unei autorități administrative. În acest sens invocă hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 27 mai 2004 și 29 septembrie 2005, pronunțate în cauzele *Metaxas împotriva Greciei*, paragrafele 26 și 31, și *Tacea împotriva României*, paragrafele 27, 39 și 40.

19. Cu privire la termenul de eșalonare a plăților despăgubirilor pe o perioadă de 5 ani, autorii susțin că această nouă eșalonare aduce atingere dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite, întrucât beneficiarii Legii nr. 290/2003 sunt titularii unui drept de creanță suficient de bine stabilit, pentru a beneficia de protecția art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, iar întârzierea sau refuzul de plată din partea statului constituie atingeri aduse art. 44 din Constituție. Ca atare, măsurile instituite prin Legea nr. 164/2014 nu se pot justifica prin amenințarea adusă bugetului de stat, dat fiind că România nu se află în niciuna dintre situațiile de excepție la care fac referire prevederile art. 53 din Constituție.

20. Totodată, apreciază că proiectul de lege, devenit Legea nr. 164/2014, a fost elaborat și adoptat nerespectându-se procedurile privind participarea cetățenilor și asociațiilor legal constituite la procesul de elaborare a actelor normative și la procesul de luare a deciziilor, încălcându-se, astfel, prevederile constituționale ale art. 31, art. 52 și art. 53, precum și dispozițiile art. 7 și 8 din Legea nr. 52/2003.

21. În final, susțin că, prin Legea nr. 164/2014, sunt nesocotite, în mod flagrant, dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013, decizie general obligatorie, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție.

22. **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată nu este întemeiată, deoarece Curtea Constituțională a statuat că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate în jurisprudența sa, precum și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții, respectiv: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, un termen rezonabil de executare integrală, și acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Cu privire la caracterul rezonabil al termenului de executare a unei creanțe bugetare asupra statului, arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că evaluările bugetare ale Guvernului au indicat că perioada de plată propusă (3 ani, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009) este rezonabilă, în contextul deficitului bugetar grav, al condițiilor economice generale extrem de dificile. Referitor la conceptul de termen rezonabil, arată că acesta trebuie privit atât din perspectiva cetățeanului-creditor, cât și din cea a statului debitor. Ca atare, instanța apreciază că termenul rezonabil stabilit prin Legea nr. 164/2014 ține cont atât de interesele debitorului, cât

și de cele ale creditorului, existând un just echilibru între acestea. Cu privire la critica privind încălcarea dreptului de proprietate, instanța consideră că măsura criticată a fost una de garantare a dreptului de proprietate, în condițiile unei crize financiare accentuate.

23. **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal** nu își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, mărginindu-se doar la a analiza admisibilitatea acesteia.

24. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură, de imediată aplicare cu privire la toate cauzele pendinte, care se aplică numai pentru viitor, și nu retroactiv. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 10 din Legea nr. 164/2014, prin raportare la art. 44 din Constituție, invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia, prin mecanismul de actualizare cu indicele prețurilor de consum, a sumelor ce trebuie plătite de către stat, se asigură executarea integrală a despăgubirii. Cât privește critica referitoare la eșalonarea plăților, apreciază că măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — plata eșalonată a despăgubirilor în cauză. În plus, consideră că măsurile reglementate au caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata despăgubirilor, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român, în contextul de criză economică națională și internațională. Totodată, apreciază că dispozițiile legale criticate nu instituie un tratament discriminatoriu, normele fiind aplicabile tuturor destinatarilor săi.

27. **Avocatul Poporului**, exprimându-și punctul de vedere în dosarele nr. 1.022D/2015 și nr. 1.024D/2015, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că normele criticate nu sunt de natură a aduce atingere principiului neretroactivității legii, întrucât ele se aplică după intrarea lor în vigoare, având domeniul propriu de aplicare. De asemenea, apreciază că neconstituționalitatea dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 poate fi pusă în discuție, prin raportare la art. 21 din Constituție, doar în măsura în care partea interesată, în speță Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, ar fi invocat excepția prematurității cererii de chemare în judecată, pe motiv că noile termene prevăzute de acest act normativ se aplică și cererilor aflate pe rolul instanțelor de judecată. Or, din moment ce instanța de judecată nu s-a pronunțat în acest sens, iar cursul procesului nu a fost suprimat, normele criticate, prin raportare la art. 21 din Constituție, sunt constituționale. În final, consideră că noile dispoziții conduc la acordarea despăgubirilor în 5 tranșe, în mod diferit față de cel stabilit în temeiul vechii legi, însă această măsură este justificată și de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul și nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate. În plus, normele criticate nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie aplicarea unui nou sistem de acordare.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorilor excepției, punctele de vedere ale părții, concluziile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

30. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 3 alin. (2), art. 10, art. 11 și art. 14 alin. (2) din acest act normativ. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2): „Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 10: „(1) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(2) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. c) și d) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu anul următor emiterii deciziilor de validare.

(3) Plata sumelor de bani stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile sau, în cazul proceselor începute după data de 15 februarie 2013, rămase definitive, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se efectuează în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(4) Sumele neplătite, aferente hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (3) și actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b), se actualizează cu indicele de creștere a prețurilor de consum pentru perioada de la momentul rămânerii irevocabile/definitive, respectiv al emiterii acestora, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată,

în tranșe, în condițiile prezentei legi. Actualizarea sumei se face prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Sumele aferente actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. c) se actualizează prin decizia de validare cu indicele de creștere a prețurilor de consum, pentru perioada de la momentul emiterii hotărârilor până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi.

(6) Pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată. Titlul de plată, în original, se comunică, în cel mult 5 zile de la emiterie, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite.

(7) Cuantumul unei tranșe anuale nu poate fi mai mic de 20.000 lei. În cazul în care suma ce trebuie plătită este mai mică decât 20.000 lei, aceasta va fi achitată integral, într-o singură tranșă.”;

— Art. 11: „(1) Plata sumelor stabilite prin titlurile de plată se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice, în termen de cel mult 180 de zile de la data emiterii acestora.

(2) Procedura de plată se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 31 decembrie 2014, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Orice procedură de executare silită se suspendă de drept, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată emise conform art. 10 alin. (6).”;

— Art. 14 alin. (2): „Hotărârile emise de comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentei legi, se validează/invalidează de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin decizie, în termen de 18 luni de la data înregistrării lor.”

31. Autorii excepției apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 31 care consacră dreptul la informație, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (5) potrivit căruia proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice, și art. 147 alin. (4) potrivit căruia deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României, iar de la data publicării sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, precum și art. 7 și art. 8 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din data de 3 decembrie 2013.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, din perspectiva unor critici asemănătoare, dispozițiile art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016 și Decizia nr. 15 din 19 ianuarie 2016, publicate în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016, a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

33. Astfel, prin deciziile precitate, Curtea a statuat că, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, dispozițiile art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, care instituie reguli privind plata despăgubirilor, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii civile. În acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004).

34. Curtea a constatat că ipoteza avută în vedere de dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Totodată, Curtea a observat că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, urmând a fi aplicate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv 18 decembrie 2014.

35. Referitor la invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Faptul că, prin succesiunea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996). Altfel spus, raportat la situația de față, inegalitatea de tratament juridic prin comparație cu acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum*.

36. În ceea ce privește critica eșalonării plății despăgubirilor pe o perioadă de 5 ani, în raport cu art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015).

37. Curtea a constatat că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind o perioadă de 5 ani pentru eșalonarea plății, precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicele de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită poate fi considerată așadar de natură

a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege. În plus, astfel cum rezultă din expunerea de motive la Legea nr. 164/2014, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului se referă la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât și din acest punct de vedere este justificată instituirea unui termen de 5 ani pentru eșalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 9/1998.

38. În ceea ce privește constituționalitatea eșalonării plății unor sume datorate de stat, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010. Curtea a statuat că eșalonarea pe o durată de 5 ani a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar este constituțională. De asemenea, prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Curtea a statuat că executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura.

39. Prin urmare, Curtea a constatat că eșalonarea pe o perioadă de 5 ani a plății sumelor reprezentând despăgubiri, fiind o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității, urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate considera că prin această măsură statul afectează esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003. Aceasta cu atât mai mult cu cât statul, prin caracterul său social — valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală — are obligația de a imprima acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și libertăților lor fundamentale.

40. Cu privire la critica de neconstituționalitate a soluției legislative de suspendare de drept a oricărei proceduri de executare silită până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată, potrivit art. 11 alin. (3) din Legea nr. 164/2014, Curtea, prin Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016, precitată, a reținut că această măsură este necesară pentru a se putea realiza scopul avut în vedere de legiuitor, respectiv finalizarea procesului de despăgubire a tuturor cetățenilor români siliți să își abandoneze bunurile în teritorii cedate de România prin tratate internaționale, în contextul în care în prezent sunt declanșate proceduri individuale de executare silită, care, în mod inevitabil, au ca efect blocaje în funcționarea instituțiilor publice cu atribuții în materie și care duc la soluționarea selectivă a dosarelor pentru un număr mic de beneficiari. Lipsa de intervenție în acest sens ar avea ca rezultat imposibilitatea plății în ordine cronologică a

despăgubirilor și plata de cheltuieli accesorii drepturilor cuvenite, împovărătoare pentru statul român, în condițiile în care acesta este preocupat de menținerea echilibrului bugetar.

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

42. Distinct de acestea, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, invocată în Dosarul nr. 1.022D/2015, Curtea reține că, potrivit acestor dispoziții, hotărârile emise de comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, după data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv după data de 18 decembrie 2014, se validează sau se invalidează de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin decizie, în termen de 18 luni de la data înregistrării lor. Însă, din examinarea înscrisurilor aflate la dosarul cauzei Curtea observă că despăgubirile bănești au fost acordate autorilor excepției prin Hotărârea nr. 199 din 4 octombrie 2011, emisă de Instituția Prefectului Județului Dâmbovița — Comisia de aplicare a Legii nr. 290/2003. Prin urmare, având în vedere că hotărârea

comisiei județene este emisă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv la data de 4 octombrie 2011, dispozițiile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În aceste condiții, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, care, nerespectând condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, este inadmisibilă.

43. De asemenea, Curtea nu poate reține nici critica potrivit căreia nu au fost respectate procedurile privind participarea cetățenilor și asociațiilor legal constituite la procesul de elaborare a proiectului de lege devenit Legea nr. 164/2014, întrucât în cadrul procesului legislativ se constată că proiectul de lege a fost publicat pe site-ul Senatului României la data de 3 iulie 2014, astfel încât a fost accesibil cetățenilor interesați de procesul de elaborare a acestui act normativ.

44. În final, Curtea reține că prevederile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

45. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 și cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 164/2014, în ansamblul său și, în special, a art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 din acest act normativ,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Doina Sencu, Victor V. Sencu și Simona Chiran în Dosarul nr. 802/120/2015 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Fadeev și Ana Fadeev în Dosarul nr. 344/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Doina Sencu, Victor V. Sencu și Simona Chiran în Dosarul nr. 802/120/2015 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și de Elena Tăpăstău în Dosarul nr. 5.719/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Legii nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, în ansamblul său și, în special, cele ale art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 11 din acest act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București, Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI RELAȚIILOR CU MEDIUL DE AFACERI

ORDIN

privind aprobarea schemelor de ajutor *de minimis* pentru acțiunile din Programul de promovare a exportului, finanțat de la bugetul de stat

În temeiul art. 2 coroborat cu art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 957/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, cu modificările ulterioare, și al art. 2 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 296/2007 privind aprobarea Mecanismelor de derulare a acțiunilor din Programul de promovare a exportului, administrat de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri,

având în vedere art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*,

ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă instituirea schemelor de ajutor *de minimis* pentru acțiunile din Programul de promovare a exportului, finanțat de la bugetul de stat și administrat de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri (MECRMA) privind participarea operatorilor economici la târguri și expoziții internaționale în străinătate, organizarea de misiuni economice în străinătate și realizarea de studii de piață și pe produse.

Art. 2. — Prezentele scheme nu au în vedere ajutoarele destinate înființării și exploatării unei rețele de distribuție în alte state membre sau în țări terțe, conform Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013.

Art. 3. — Schemele de ajutor *de minimis* pentru acțiunile din Programul de promovare a exportului, finanțat de la bugetul de stat, sunt prevăzute în anexele nr. 1—3, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Cererea de înscriere — declarație pe propria răspundere privind participarea la acțiunile din Programul de promovare a exportului, cu finanțare de la bugetul statului, administrat de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri (MECRMA) este prevăzută în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul ordin. Cererea de înscriere — declarație pe propria răspundere a operatorului economic nu exonerează furnizorul de ajutor *de minimis* de obligația de a verifica îndeplinirea de către operatorul economic a condițiilor de eligibilitate din prezentele scheme.

Art. 5. — Declarația pe propria răspundere a beneficiarilor ajutorului *de minimis* referitoare la respectarea regulii privind cumulul ajutoarelor situate sub pragul *de minimis* admis este prevăzută în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentul ordin. Această declarație pe propria răspundere privind ajutorul

cumulat *de minimis* face obiectul verificării de către MECRMA și este asumată de beneficiar. La data intrării în funcțiune a RegAS (Registrul ajutoarelor de stat), MECRMA va trebui, obligatoriu, să verifice declarația tuturor aplicanților.

Art. 6. — MECRMA, ca furnizor de ajutor *de minimis*, va transmite o înștiințare către beneficiarii prezentelor scheme, prin care aceștia sunt informați asupra ajutorului *de minimis* de care pot beneficia.

Art. 7. — MECRMA, ca furnizor de ajutor *de minimis*, va încheia un act administrativ bilateral cu fiecare beneficiar al prezentelor scheme, prin care se va statua dreptul legal de a se acorda ajutor *de minimis* în termenii și condițiile stabilite prin prezentul ordin.

Art. 8. — MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, Direcția investiții, achiziții publice și servicii interne, Direcția buget, financiar contabilitate, Direcția juridică și relații instituționale și Direcția ajutor de stat pentru industrie și transport al energiei electrice și gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se aplică de la data intrării sale în vigoare până la 31 decembrie 2018.

Art. 10. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, și în termen de 15 zile de la data adoptării se va transmite spre informare Consiliului Concurenței și se va publica pe pagina de internet a Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri.

Art. 11. — Prezentul ordin abrogă Ordinul viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 1.587/2015*) privind aprobarea schemelor de ajutor *de minimis* pentru acțiunile din Programul de Promovare a Exportului, finanțat de la bugetul de stat.

Ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc

București, 16 mai 2016.
Nr. 455.

*) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 1.587/2015 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

SCHEMA DE AJUTOR DE MINIMIS

„Participarea operatorilor economici la târguri și expoziții internaționale organizate în străinătate”

1. Titlul schemei de ajutor de minimis: „Participarea operatorilor economici la târguri și expoziții internaționale organizate în străinătate”

Art. 1. — Prezenta procedură instituie o schemă de ajutor de minimis denumită „Participarea operatorilor economici la târguri și expoziții internaționale organizate în străinătate” (*schema*).

Art. 2. — Acordarea ajutoarelor de minimis în cadrul acestei scheme se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul de minimis stipulate de Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis.

2. Scopul schemei

Art. 3. — Scopul prezentei scheme este de a susține operatorii economici în promovarea exporturilor, prin acordarea de ajutoare de minimis pentru acoperirea costurilor de participare la târguri comerciale.

3. Obiectivul schemei

Art. 4. — (1) Obiectivul schemei este de a promova la export produsele/serviciile realizate în România.

(2) Participarea operatorilor economici la târguri și expoziții internaționale se realizează pe piețe de interes, prin organizarea de pavilioane naționale, standuri specializate pe produse sau minexpoziții, pe bază de programe anuale elaborate de MECRMA.

4. Necesitatea implementării schemei

Art. 5. — Implementarea schemei este necesară în vederea susținerii acțiunilor operatorilor economici pentru promovarea pe piețele externe a produselor/serviciilor realizate în România.

5. Definiții

Art. 6. — În scopul prezentei scheme se aplică următoarele definiții:

a) *furnizor* — MECRMA;

b) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară activități economice (respectiv oferă bunuri, servicii sau lucrări pe o piață), indiferent de forma juridică, de modul de finanțare sau de existența unui scop lucrativ al acesteia;

c) *ajutor de stat* — orice măsură de sprijin care îndeplinește toate criteriile prevăzute la art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

d) *data acordării ajutorului* — data la care se semnează actul administrativ între furnizor și beneficiarii finali participanți la târgurile și expozițiile internaționale din străinătate;

e) *produse agricole* — produsele enumerate în anexa I la Tratat, cu excepția produselor obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură;

f) *prelucrarea produselor agricole* — orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațile agricole, necesare în vederea

pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

g) *comercializarea produselor agricole* — deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei altei forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzătorii sau prelucrătorii și a oricărei altei activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități;

h) *întreprindere unică* — toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare: (i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor unei alte întreprinderi; (ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi; (iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia; (iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor întreprinderii respective. Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la pct. (i)—(iv) sunt considerate întreprinderi unice;

i) *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una din situațiile următoare:

— în cazul unei societăți cu răspundere limitată (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei dispoziții, „societate cu răspundere limitată” se referă în special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

— în cazul unei societăți în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu, așa cum reiese din

contabilitatea societății, a dispărut din cauza pierderilor acumulate, în sensul prezentei dispoziții, „o societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății” se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;

— atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

— în cazul unei întreprinderi care nu este un IMM, atunci când, în ultimii 2 ani: (i) raportul datoriei/capitaluri proprii al întreprinderii a fost mai mare de 7,5; și (ii) capacitatea de acoperire a dobânzilor calculată pe baza EBITDA a fost sub 1,0.

6. Domeniul de aplicare

Art. 7. — (1) Prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate operatorilor economici din toate sectoarele, cu excepția:

a) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000;

b) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

c) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri: (i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari ori introduse pe piață de întreprinderile respective; (ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate.

(2) În cazul în care un operator economic își desfășoară activitatea atât în sectoarele menționate la alin. (1) lit. a), b) sau c), cât și în unul sau mai multe sectoare de activitate sau domenii de activitate incluse în domeniile de aplicare ale Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013, prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate pentru aceste din urmă sectoare sau activități cu condiția ca statul membru în cauză să se asigure prin mijloace corespunzătoare, precum separarea activităților sau o distincție între costuri, că activitățile desfășurate în sectoarele excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nu beneficiază de ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu acesta.

7. Beneficiari ai ajutorului de minimis

Art. 8. — Pot beneficia de măsurile de ajutor *de minimis* prevăzute în prezenta schemă operatorii economici care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții de eligibilitate:

a) sunt înregistrați conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii

nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, și își desfășoară activitatea în România;

b) au în obiectul de activitate operațiuni de export și nomenclatorul de export corespunde cu profilul târgului la care se solicită participarea;

c) produsele sunt de concepție și/sau marcă proprie, de calitate și cu valoare adăugată ridicată;

d) nu beneficiază pentru târgul sau expoziția internațională organizată în străinătate, la care aplică, de finanțare de la alți furnizori *de minimis* pentru acoperirea aceluiași categorii de cheltuieli eligibile;

e) nu sunt firme împotriva cărora a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie de recuperare nu a fost deja executată;

f) nu înregistrează debite la bugetul de stat, respectiv la bugetele locale, la data depunerii cererii de înscriere — declarației pe propria răspundere pentru participare la târguri și expoziții internaționale organizate în străinătate;

g) nu se află în procedura de executare silită, închidere operațională, dizolvare, lichidare, insolvență colectivă și nu îndeplinesc criteriile prevăzute de lege pentru a fi supuse unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor lor;

h) nu sunt considerați în dificultate;

i) pot face dovada că au depus garanția de participare în valoare de 2.000 lei;

j) au obținut rezultate pozitive privind eficiența participării la târguri și expoziții, cu sprijin de la bugetul de stat, în cazul prezenței la astfel de acțiuni anterioare;

k) sunt respectate de către solicitanți prevederile normelor privind principalele activități/acțiuni care vor fi realizate de operatorii economici participanți la târguri și expoziții internaționale finanțate parțial de la bugetul de stat, elaborate de MECRMA, în cazul prezenței acestora la astfel de acțiuni anterioare;

l) numărul de participări ale unui operator economic la târguri internaționale, cu sprijin de la bugetul de stat, este de maximum 4 pe an;

m) nu folosesc ajutorul pentru achiziționarea de vehicule de transport rutier de mărfuri.

Art. 9. — Numărul maxim al operatorilor economici care beneficiază de sprijin prin prezenta schemă este de 3.000.

8. Procedura de acordare a ajutoarelor de minimis

Art. 10. — Ajutoarele acordate în cadrul prezentei scheme *de minimis* constau în sprijin financiar de la bugetul de stat pentru acoperirea următoarelor categorii de cheltuieli eligibile:

a) 50% din cheltuielile privind transportul extern, cazarea și asigurarea medicală pentru câte un participant de la fiecare expozant, la nivelul baremelor stabilite pentru instituțiile publice;

b) 100% din cheltuielile pentru: transportul, asigurarea și manipularea exponatelor, mostrelor și materialelor publicitare, formalitățile vamale aferente acestora, depozitarea ambalajelor aferente exponatelor pe perioada desfășurării acțiunii promoționale, elaborarea proiectului de execuție a standului, închirierea, construirea și/sau amenajarea spațiului expozițional, transportul materialelor aferente, cheltuielile generale legate de funcționarea pavilionului național în perioada de desfășurare a manifestărilor expoziționale, cheltuielile de reprezentare și de

protocol, cheltuielile de transport, cazare, diurna și cu asigurarea medicală pentru persoanele care organizează și coordonează acțiunile din cadrul MECRMA, inclusiv pentru un reprezentant din partea federației, patronatului de ramură sau asociației profesionale care contribuie la realizarea acțiunii respective, a căror perioadă de deplasare va fi stabilită prin documentația de atribuire a contractului de prestări servicii privind realizarea acțiunii, cheltuielile pentru materialele publicitare, de prezentare și promovare cu caracter economic general și pentru mediatizarea prezenței românești la manifestările expoziționale, cheltuielile aferente comisionului prevăzut în contractul încheiat cu societatea organizatoare a manifestărilor expoziționale internaționale, precum și alte cheltuieli care se justifică a fi alocate pentru realizarea manifestărilor expoziționale internaționale, cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

Art. 11. — (1) Selectarea operatorilor economici participanți la târguri și expoziții internaționale organizate în străinătate se realizează de către o comisie de selecție constituită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri.

(2) Comisia de selecție va verifica eligibilitatea operatorilor economici, inclusiv din punctul de vedere al reglementărilor de ajutor de stat, va verifica respectarea regulii de cumul (conform declarației pe propria răspundere din anexa nr. 5 la ordin), va încheia procesul-verbal de selecție a operatorilor economici (proces-verbal care constituie act administrativ ce poate fi contestat în condițiile legii), va comunica rezultatele selecției operatorilor economici și va înștiința operatorii economici selectați asupra valorii estimative a ajutorului *de minimis* ce poate fi acordat.

(3) Comisia de selecție a operatorilor economici va respecta principiile nediscriminării, tratamentului egal, transparenței, proporționalității și eficienței utilizării fondurilor.

(4) În înștiințare se va preciza că:

— valoarea ajutorului *de minimis* este estimativă, iar în cazul neîncheierii actului administrativ sau a neorganizării acțiunii, valoarea este nulă;

— valoarea exactă a ajutorului *de minimis* acordat operatorului economic (societății/întreprinderii unice) participant la acțiune se va calcula după decontul final de cheltuieli aferente acțiunii, iar MECRMA va încheia un act administrativ cu beneficiarul pentru modificarea valorii ajutorului *de minimis* estimat. Valoarea ajutorului *de minimis* care va rezulta în urma actului administrativ nu va putea depăși valoarea maximă a ajutorului trecută în actul inițial;

— în cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unui operator economic (societății/întreprinderii unice) pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme, depășește plafoanele *de minimis* menționate, operatorul economic nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme nici pentru acea fracție din ajutor care nu depășește aceste plafoane.

(5) Soluționarea contestațiilor privind selectarea operatorilor economici participanți la târguri și expoziții internaționale organizate în străinătate se realizează de către o comisie

constituită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, comisie diferită de cea de selecție.

(6) Comisia de soluționare a contestațiilor privind selectarea operatorilor economici va comunica, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea contestației, rezultatul soluționării acesteia.

(7) Comisia de soluționare a contestațiilor privind selectarea operatorilor economici va respecta principiile nediscriminării, tratamentului egal, transparenței, proporționalității și eficienței utilizării fondurilor.

(8) MECRMA va încheia și va derula contracte de prestări servicii cu operatori economici specializați, denumiți în continuare *societăți organizatoare de târguri și expoziții internaționale*, conform legislației în vigoare. Acești operatori vor fi selectați ca urmare a unei proceduri deschise, transparente de licitație publică.

(9) Cheltuielile prevăzute la art. 10 lit. a) se vor deconta operatorilor economici participanți, de către societatea organizatoare, pe bază de documente justificative, în termen de 5 zile lucrătoare de la virarea de către MECRMA a sumelor aferente decontului final al acțiunii.

(10) MECRMA, ca furnizor de ajutor *de minimis*, va încheia, înainte de participarea operatorului economic la târgul sau expoziția internațională organizată în străinătate, un act administrativ cu fiecare beneficiar al prezentei scheme, prin care se va statua dreptul legal de a se acorda ajutor *de minimis*, precizând valoarea maximă estimată a ajutorului *de minimis* pe care acesta o poate primi, precum și caracterul *de minimis* al acesteia, făcând explicit referire la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 și menționând titlul acestuia și referința de publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, precum și condițiile în care se acordă ajutorul *de minimis*.

(11) Calculul valorii exacte a ajutorului *de minimis* acordat de MECRMA operatorului economic beneficiar al prezentei scheme se va face la momentul decontului final al cheltuielilor aferente târgului sau expoziției internaționale. Pentru actualizarea valorii ajutorului estimat prevăzut în actul inițial, MECRMA va încheia ulterior un act administrativ în care se va preciza valoarea exactă stabilită după decontul final de cheltuieli aferent acțiunii.

9. Regula cumulului ajutoarelor *de minimis*

Art. 12. — (1) MECRMA, prin Comisia de selecție, va acorda un ajutor *de minimis* numai după ce va verifica criteriile de eligibilitate a beneficiarilor, inclusiv conform regulilor de ajutor de stat, respectarea regulii cumulului, respectiv dacă suma totală a ajutoarelor *de minimis* primite pe parcursul unei perioade de 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs de către societatea/întreprinderea unică, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse comunitare, nu depășește pragul de 200.000 euro, respectiv de 100.000 euro, dacă operatorul economic/întreprinderea unică efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost.

(2) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme, depășește

plafioanele *de minimis* menționate, operatorul economic nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme nici pentru acea fracție din ajutor care nu depășește aceste plafoane.

(3) Ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu prezenta schemă pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei în limita plafonului stabilit în regulamentul respectiv.

(4) Ajutoarele *de minimis* se cumulează cu ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu alte regulamente *de minimis* în limita plafonului relevant prevăzut la alin. (1).

(5) Ajutoarele *de minimis* se cumulează cu ajutoarele de stat acordate pentru aceleași costuri eligibile sau cu ajutoarele de stat acordate pentru aceeași măsură de finanțare prin capital de risc, cu condiția ca un astfel de cumul să nu conducă la depășirea intensității sau a valorii maxime relevante a ajutorului, stabilită pentru condițiile specifice ale fiecărui caz de un regulament sau de o decizie de exceptare pe categorii adoptată de Comisia Europeană. Dacă prin cumul s-ar ajunge la depășirea respectivei intensități sau valori maxime, ajutorul *de minimis* nu poate fi acordat.

(6) Ajutoarele *de minimis* care nu se acordă pentru sau nu sunt legate de costuri eligibile specifice pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat acordate în temeiul unui regulament de exceptare pe categorii sau al unei decizii adoptate de Comisia Europeană.

(7) În cazul fuziunilor sau al achizițiilor, atunci când se stabilește dacă un nou ajutor *de minimis* acordat unei întreprinderi noi sau întreprinderii care face achiziția depășește plafonul relevant, se iau în considerare toate ajutoarele *de minimis* anterioare acordate tuturor întreprinderilor care fuzionează. Ajutoarele *de minimis* acordate legal înainte de fuziune sau achiziție rămân legal acordate.

(8) În cazul în care o întreprindere se împarte în două sau mai multe întreprinderi separate, ajutoarele *de minimis* acordate înainte de separare se alocă întreprinderii care a beneficiat de acestea, și anume, în principiu, întreprinderii care preia activitățile pentru care au fost utilizate ajutoarele *de minimis*. În cazul în care o astfel de alocare nu este posibilă, ajutoarele *de minimis* se alocă proporțional pe baza valorii contabile a capitalului social al noilor întreprinderi la data la care separarea produce efecte.

10. Perioada de aplicare

Art. 13. — Prezenta schemă se aplică de la data intrării sale în vigoare până la 31 decembrie 2018.

11. Bugetul schemei

Art. 14. — Valoarea totală a ajutoarelor care vor fi acordate în cadrul schemei, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de maximum 113,27 milioane lei, defalcată astfel: în anul 2016 — maximum 36,47 milioane lei; în anul 2017 — maximum 37,8 milioane lei; în anul 2018 — maximum 39 milioane lei.

12. Obligațiile MECRMA și ale beneficiarilor de ajutor de minimis

Art. 15. — MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va realiza și va menține o evidență a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme, care trebuie să conțină informațiile

necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin prezentul ordin, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, durata (anul de raportare), valoarea cumulată a ajutoarelor *de minimis* acordată de MECRMA în anii fiscali anteriori, valoarea estimativă (*ex-ante*), valoarea exactă a ajutorului *de minimis* (la momentul efectuării decontului final al cheltuielilor aferente acțiunii, valoare ce va fi raportată Consiliului Concurenței) și sursa de finanțare. Această evidență se păstrează timp de 10 ani fiscali de la data acordării ultimului ajutor în cadrul schemei.

Art. 16. — (1) Operatorii economici beneficiari de ajutor *de minimis* în cadrul prezentei scheme au obligația păstrării unei evidențe a informațiilor despre ajutoarele primite pentru o perioadă de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică, la fel ca și operatorii economici societăți organizatoare de târguri și expoziții internaționale în străinătate.

(2) Operatorii economici care beneficiază de ajutoare *de minimis* în cadrul prezentei scheme au obligația de a răspunde, în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, la orice solicitare de informații privind ajutoarele *de minimis* primite.

13. Monitorizarea ajutoarelor de minimis acordate în cadrul schemei

Art. 17. — (1) Monitorizarea prezentei scheme se realizează de MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, care va respecta prevederile legale în vigoare privitoare la controale la fața locului pentru a verifica condițiile de acordare a ajutoarelor și pentru a dispune măsurile ce se impun în situația în care aceste condiții nu au fost respectate.

(2) Furnizorul păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme. Această evidență trebuie să conțină informații necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, valoarea sprijinului, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate etc.

(3) Furnizorul are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele *de minimis* acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul nerespectării condițiilor impuse prin prezenta schemă sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3), MECRMA va emite ordine prin care va dispune stoparea sau recuperarea ajutoarelor de stat acordate, care, potrivit legii, vor avea caracter de titlu executoriu. MECRMA va informa în scris Consiliul Concurenței cu privire la ordinele proprii adoptate privind recuperarea ajutoarelor *de minimis*, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la adoptare.

(5) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (4), MECRMA va emite prin ordin norme metodologice proprii, care vor fi transmise Consiliului Concurenței, spre informare, în termen de 5 zile lucrătoare de la momentul adoptării.

(6) MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va pune la dispoziția Consiliului Concurenței, la termenul și în formatul solicitat de acesta, toate datele și informațiile necesare

pentru monitorizarea ajutoarelor *de minimis* la nivel național, inclusiv pentru întocmirea inventarului ajutoarelor *de minimis* și a rapoartelor și informărilor necesare îndeplinirii obligațiilor României în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

(7) MECRMA va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia, conform art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare.

(8) Beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția furnizorului, în formatul și în termenul solicitate de către acesta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare ce revin ca responsabilitate acestora.

(9) Beneficiarul trebuie să păstreze timp de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică toate documentele referitoare la ajutorul *de minimis* primit în cadrul schemei. Această evidență trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin actul de acordare, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, durata, cheltuielile eligibile, valoarea, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate.

(10) MECRMA va furniza date și informații suplimentare Consiliului Concurenței, atunci când din informațiile deținute de acesta rezultă că nu au fost respectate condițiile de acordare a ajutoarelor *de minimis*.

(11) În situația în care datele și informațiile transmise Consiliului Concurenței nu clarifică aspectele sesizate, Consiliul Concurenței poate dispune o acțiune de control la întreprinderea beneficiară de ajutor *de minimis*, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Din echipa de control a Consiliului Concurenței vor face parte și 2 reprezentanți ai MECRMA desemnați prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri. Concluziile acțiunilor de control ale Consiliului Concurenței se consemnează într-un raport.

(12) În cazul în care în urma controlului efectuat la fața locului se va constata că nu s-au respectat condițiile de acordare a ajutoarelor *de minimis* și Consiliul Concurenței a solicitat MECRMA să întreprindă măsurile ce se impun pentru a fi asigurată respectarea legislației în domeniul acordării ajutoarelor *de minimis*, MECRMA va informa Consiliul Concurenței cu privire la stadiul implementării măsurilor dispuse de acesta, în termen de 30 de zile lucrătoare de la momentul transmiterii solicitării.

(13) În cazul în care MECRMA nu implementează măsurile dispuse de Consiliul Concurenței și nu își respectă obligația prevăzută la alin. (3), Consiliul Concurenței emite decizii de stopare sau recuperare a ajutoarelor *de minimis*. Deciziile emise de Consiliul Concurenței reprezintă titlu executoriu.

(14) Deciziile prevăzute la alin. (4) se transmit, împreună cu confirmarea de primire a acestora de către beneficiari, în cel mult 20 de zile lucrătoare de la data adoptării, în vederea

recuperării ajutoarelor *de minimis* organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

14. Raportarea ajutoarelor *de minimis* acordate în cadrul schemei

Art. 18. — Pentru implementarea schemei, MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, până la data de 31 martie a fiecărui an următor anului de implementare a schemei, formularele completate în conformitate cu anexele la Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 19. — Raportările se transmit atât pe suport hârtie, cât și pe suport magnetic, cu semnătura de primire și număr de înregistrare, sau prin poștă, cu confirmare de primire.

Art. 20. — După raportarea la Consiliul Concurenței, MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va publica, pe website-ul ministerului, valorile finale ale ajutoarelor *de minimis* acordate operatorilor economici participanți la târgurile și expozițiile internaționale organizate în străinătate.

Art. 21. — Consiliul Concurenței poate solicita informații suplimentare în cazul în care constată că datele sunt incomplete sau că există neconcordanțe față de cele primite pentru perioadele de raportare anterioare. Informațiile suplimentare vor fi transmise în termen de maximum 30 de zile de la primirea solicitării din partea Consiliului Concurenței. Răspunderea pentru corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor raportate, precum și pentru respectarea termenelor de raportare revine MECRMA.

15. Recuperarea ajutorului *de minimis*

Art. 22. — Recuperarea ajutorului *de minimis* se realizează de către MECRMA, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. — Ajutorul *de minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999, cu modificările ulterioare.

16. Dispoziții finale

Art. 24. — Textul prezentei scheme se publică și pe pagina oficială web a MECRMA.

SCHEMA DE AJUTOR DE MINIMIS
„Organizarea de misiuni economice în străinătate”

1. Titlul schemei de ajutor de minimis: „Organizarea de misiuni economice în străinătate”

Art. 1. — Prezenta procedură instituie o schemă de ajutor de minimis, denumită „Organizarea de misiuni economice în străinătate” (*schema*).

Art. 2. — Acordarea ajutoarelor de minimis în cadrul prezentei scheme se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul de minimis stipulate de Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis.

2. Scopul schemei

Art. 3. — Scopul prezentei scheme este de a susține operatorii economici în procesul de promovare a exporturilor, prin acordarea de ajutoare de minimis pentru acoperirea costurilor de participare la misiuni economice în străinătate.

3. Obiectivele schemei

Art. 4. — (1) Obiectivul schemei este de a promova la export produsele/serviciile realizate în România.

(2) Misiunile economice sunt acțiuni organizate în scopul explorării, consolidării, valorificării și dezvoltării oportunităților de afaceri pe piețe externe și se referă la prezentări de produse, miniexpoziții, reuniuni de afaceri, seminare economice și zile economice.

(3) Programul de organizare a misiunilor economice în străinătate se elaborează anual de MECRMA în scopul asigurării promovării și diversificării geografice a exportului.

4. Necesitatea implementării schemei

Art. 5. — Implementarea schemei este necesară în vederea susținerii acțiunilor operatorilor economici pentru promovarea pe piețele externe a produselor/serviciilor realizate în România.

5. Definiții

Art. 6. — În scopul prezentei scheme se aplică următoarele definiții:

a) *furnizor* — MECRMA;

b) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară activități economice (respectiv oferă bunuri, servicii sau lucrări pe o piață), indiferent de forma juridică, de modul de finanțare sau de existența unui scop lucrativ al acesteia;

c) *ajutor de stat* — orice măsură de sprijin care îndeplinește toate criteriile prevăzute la art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

d) *data acordării ajutorului* — data la care se semnează actul administrativ între furnizor și beneficiarii finali participanți la misiunile economice organizate în străinătate;

e) *produse agricole* înseamnă produsele enumerate în anexa I la tratat, cu excepția produselor obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură;

f) *prelucrarea produselor agricole* înseamnă orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațiile agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

g) *comercializarea produselor agricole* înseamnă deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei altei forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzătorii sau prelucrătorii și a oricărei altei activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități;

h) *întreprindere unică* include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare: (i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților unei alte întreprinderi; (ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi; (iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia; (iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților întreprinderii respective. Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la pct. (i)—(iv) sunt considerate întreprinderi unice;

i) *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una dintre situațiile următoare:

• în cazul unei societăți cu răspundere limitată (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei dispoziții, „societate cu răspundere limitată” se referă în special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a

Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

- în cazul unei societăți în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu așa cum reiese din contabilitatea societății a dispărut din cauza pierderilor acumulate, în sensul prezentei dispoziții, „o societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății” se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;

- atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

- în cazul unei întreprinderi care nu este un IMM, atunci când, în ultimii 2 ani: (i) raportul datoriei/capitaluri proprii al întreprinderii a fost mai mare de 7,5; și (ii) capacitatea de acoperire a dobânzilor calculată pe baza EBITDA a fost sub 1,0.

6. Domeniul de aplicare

Art. 7. — (1) Prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate operatorilor economici din toate sectoarele, cu excepția:

a) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000;

b) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

c) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri: (i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari ori introduse pe piață de întreprinderile respective; (ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate.

(2) În cazul în care un operator economic își desfășoară activitatea atât în sectoarele menționate la alin. (1) lit. a), b) sau c), cât și în unul sau mai multe sectoare de activitate sau domenii de activitate incluse în domeniile de aplicare ale Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013, prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate pentru aceste din urmă sectoare sau activități, cu condiția ca statul membru în cauză să se asigure prin mijloace corespunzătoare, precum separarea activităților sau o distincție între costuri, că activitățile desfășurate în

sectoarele excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nu beneficiază de ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu acesta.

7. Beneficiari ai ajutorului de minimis

Art. 8. — Pot beneficia de măsurile de ajutor *de minimis* prevăzute în prezenta schemă operatorii economici care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții de eligibilitate:

a) sunt înregistrați conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, și își desfășoară activitatea în România;

b) nu se află în procedură de executare silită, închidere operațională, dizolvare, lichidare, insolvență colectivă și nu îndeplinesc criteriile prevăzute de lege pentru a fi supuși unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor lor;

c) nu beneficiază pentru misiunea economică organizată în străinătate, la care aplică, de finanțare de la alți furnizori *de minimis* pentru acoperirea acelorași categorii de cheltuieli eligibile;

d) nu înregistrează debite la bugetul de stat, respectiv la bugetele locale, la data depunerii cererii de înscriere — declarației pe propria răspundere pentru participare la misiunile economice organizate în străinătate;

e) nu sunt considerați în dificultate;

f) nu sunt firme împotriva cărora a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie de recuperare nu a fost deja executată;

g) au în obiectul de activitate operațiuni de export;

h) nomenclatorul de export corespunde cu domeniile prevăzute în tematica misiunii economice;

i) produsele sunt de concepție și/sau marcă proprie, de calitate și cu valoare adăugată ridicată;

j) au înregistrat rezultate concrete ca urmare a participării la astfel de acțiuni anterioare;

k) nu folosesc ajutorul pentru achiziționarea de vehicule de transport rutier de mărfuri.

Art. 9. — Numărul maxim al operatorilor economici care beneficiază de sprijin prin prezenta schemă este de 1.200.

8. Procedura de acordare a ajutoarelor de minimis

Art. 10. — Ajutoarele acordate în cadrul prezentei scheme *de minimis* constau în acordarea de sprijin financiar de la bugetul de stat pentru acoperirea următoarelor categorii de cheltuieli eligibile:

a) 50% din cheltuielile privind transportul extern, cazarea și asigurarea medicală pentru câte un participant de la fiecare expozant, la nivelul baremelor stabilite pentru instituțiile publice;

b) 100% din cheltuielile privind transportul în interiorul țării de destinație, pentru persoanele care participă la acțiunile respective, cheltuielile de deplasare pentru persoanele care organizează și coordonează acțiunile, inclusiv a unui reprezentant din partea federației, patronatului de ramură sau asociației profesionale care contribuie la realizarea acțiunii respective, cheltuielile pentru închirierea spațiilor aferente întâlnirilor de afaceri și a dotărilor necesare desfășurării acestora, cum sunt TV, video, retroproiector, computer și altele

asemenea, cheltuielile de reprezentare și protocol, cheltuielile pentru elaborarea, transportul și asigurarea materialelor de promovare și de prezentare, cum sunt cataloage, pliante, ecusoane și altele asemenea, cheltuielile pentru transportul și asigurarea mostrelor, cheltuielile pentru formalitățile vamale aferente materialelor de promovare și de prezentare, precum și mostrelor, cheltuielile pentru mediatizarea acțiunii pe plan local, cheltuielile aferente comisionului prevăzut în contractul încheiat cu societatea organizatoare a misiunii economice, precum și alte cheltuieli care se justifică a fi alocate pentru realizarea acțiunilor respective, cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

Art. 11. — (1) Selectarea operatorilor economici participanți la misiuni economice organizate în străinătate se realizează de către o comisie de selecție constituită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri.

(2) Comisia de selecție va verifica eligibilitatea operatorilor economici, inclusiv din punctul de vedere al reglementărilor de ajutor de stat, va verifica respectarea regulii de cumul (conform declarației pe propria răspundere din anexa nr. 5 la ordin), va încheia procesul-verbal de selecție a operatorilor economici (proces-verbal care constituie act administrativ ce poate fi contestat în condițiile legii), va comunica rezultatele selecției operatorilor economici și va înștiința operatorii economici selectați asupra valorii estimative a ajutorului *de minimis* ce poate fi acordat.

(3) Comisia de selecție a operatorilor economici va respecta principiile nediscriminării, tratamentului egal, transparenței, proporționalității și eficienței utilizării fondurilor.

(4) În înștiințare se va preciza că:

— valoarea ajutorului *de minimis* este estimativă, iar în cazul neîncheierii actului administrativ sau a neorganizării acțiunii, valoarea este nulă;

— valoarea exactă a ajutorului *de minimis* acordat operatorului economic (societății/întreprinderii unice) participant la acțiune se va calcula după decontul final de cheltuieli aferente acțiunii, iar MECRMA va încheia un act administrativ cu beneficiarul pentru modificarea valorii ajutorului *de minimis* estimat. Valoarea ajutorului *de minimis* care va rezulta în urma actului administrativ nu va putea depăși valoarea maximă a ajutorului trecută în actul inițial;

— în cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unui operator economic (societății/întreprinderii unice) pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme, depășește plafoanele *de minimis* menționate, operatorul economic nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme nici pentru acea fracție din ajutor care nu depășește aceste plafoane.

(5) Soluționarea contestațiilor privind selectarea operatorilor economici participanți la misiuni economice organizate în străinătate se realizează de către o comisie constituită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, comisie diferită de cea de selecție.

(6) Comisia de soluționare a contestațiilor privind selectarea operatorilor economici va comunica, în termen de 5 zile

lucrătoare de la primirea contestației, rezultatul soluționării acesteia.

(7) Comisia de soluționare a contestațiilor privind selectarea operatorilor economici va respecta principiile nediscriminării, tratamentului egal, transparenței, proporționalității și eficienței utilizării fondurilor.

(8) MECRMA va încheia și va derula contracte de prestări servicii cu operatori economici specializați, denumiți în continuare societăți organizatoare de misiuni economice, conform legislației în vigoare. Acești operatori vor fi selectați ca urmare a unei proceduri deschise, transparente de licitație publică.

(9) Cheltuielile prevăzute la art. 10 lit. a) se vor deconta operatorilor economici participanți de către societatea organizatoare, pe bază de documente justificative, în termen de 5 zile lucrătoare de la virarea de către MECRMA a sumelor aferente decontului final al acțiunii.

(10) MECRMA, ca furnizor de ajutor *de minimis*, va încheia, înainte de participarea operatorului economic la misiunea economică organizată în străinătate, un act administrativ cu fiecare beneficiar al prezentei scheme, prin care se va statua dreptul legal de a se acorda ajutor *de minimis*, precizând valoarea maximă estimată a ajutorului *de minimis* pe care acesta o poate primi, precum și caracterul *de minimis* al acestuia, făcând explicit referire la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 și menționând titlul acestuia și referința de publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, precum și condițiile în care se acordă ajutorul *de minimis*.

(11) Calculul valorii exacte a ajutorului *de minimis* acordat de MECRMA operatorului economic beneficiar al prezentei scheme se va face la momentul decontului final al cheltuielilor aferente misiunii economice organizate în străinătate. Pentru actualizarea valorii ajutorului estimat prevăzut în actul inițial, MECRMA va încheia ulterior un act administrativ în care se va preciza valoarea exactă stabilită după decontul final de cheltuieli aferent acțiunii.

9. Regula cumulului ajutoarelor *de minimis*

Art. 12. — (1) MECRMA, prin comisia de selecție, va acorda un ajutor *de minimis* numai după ce va verifica criteriile de eligibilitate a beneficiarilor, inclusiv conform regulilor de ajutor de stat, respectarea regulii cumulului, respectiv dacă suma totală a ajutoarelor *de minimis* primite pe parcursul unei perioade de 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs de către societatea/întreprinderea unică, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse comunitare, nu depășește pragul de 200.000 euro, respectiv de 100.000 euro, dacă operatorul economic/întreprinderea unică efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost.

(2) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme, depășește plafoanele *de minimis* menționate, operatorul economic nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme nici pentru acea fracție din ajutor care nu depășește aceste plafoane.

(3) Ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu prezenta schemă pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei, în limita plafonului stabilit în regulamentul respectiv.

(4) Ajutoarele *de minimis* se cumulează cu ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu alte regulamente *de minimis*, în limita plafonului relevant prevăzut la alin. (1).

(5) Ajutoarele *de minimis* se cumulează cu ajutoarele de stat acordate pentru aceleași costuri eligibile sau cu ajutoarele de stat acordate pentru aceeași măsură de finanțare prin capital de risc, cu condiția ca prin cumul să nu se depășească intensitatea sau valoarea maximă relevantă a ajutorului, stabilită pentru condițiile specifice ale fiecărui caz de un regulament sau de o decizie de exceptare pe categorii adoptată de Comisia Europeană. În situația în care prin cumul s-ar ajunge la depășirea respectivei intensități sau valori maxime, ajutorul *de minimis* nu poate fi acordat.

(6) Ajutoarele *de minimis* care nu se acordă pentru sau nu sunt legate de costuri eligibile specifice pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat acordate în temeiul unui regulament de exceptare pe categorii sau al unei decizii adoptate de Comisia Europeană.

(7) În cazul fuziunilor sau al achizițiilor, atunci când se stabilește dacă un nou ajutor *de minimis* acordat unei întreprinderi noi sau întreprinderii care face achiziția depășește plafonul relevant, se iau în considerare toate ajutoarele *de minimis* anterioare acordate tuturor întreprinderilor care fuzionează. Ajutoarele *de minimis* acordate legal înainte de fuziune sau achiziție rămân legal acordate.

(8) În cazul în care o întreprindere se împarte în două sau mai multe întreprinderi separate, ajutoarele *de minimis* acordate înainte de separare se alocă întreprinderii care a beneficiat de acestea, și anume, în principiu, întreprinderii care preia activitățile pentru care au fost utilizate ajutoarele *de minimis*. În cazul în care o astfel de alocare nu este posibilă, ajutoarele *de minimis* se alocă proporțional pe baza valorii contabile a capitalului social al noilor întreprinderi la data la care separarea produce efecte.

10. Perioada de aplicare

Art. 13. — Prezenta schemă se aplică de la data intrării sale în vigoare până la 31 decembrie 2018.

11. Bugetul schemei

Art. 14. — Valoarea totală a ajutoarelor care vor fi acordate în cadrul schemei, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de maximum 4,2 milioane lei, defalcată astfel: în anul 2016 — maximum 1,4 milioane lei; în anul 2017 — maximum 1,4 milioane lei; în anul 2018 — maximum 1,4 milioane lei.

12. Obligațiile MECRMA și ale beneficiarilor de ajutor *de minimis*

Art. 15. — MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va realiza și va menține o evidență a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme, care trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin prezentul ordin, cum sunt: datele de identificare ale

beneficiarului, durata (anul de raportare), valoarea cumulată a ajutoarelor *de minimis* acordate de MECRMA în anii fiscali anteriori, valoarea estimativă (ex ante), valoarea exactă a ajutorului *de minimis* (la momentul efectuării decontului final al cheltuielilor aferente acțiunii, valoare ce va fi raportată Consiliului Concurenței) și sursa de finanțare. Această evidență se păstrează timp de 10 ani fiscali de la data acordării ultimului ajutor în cadrul schemei.

Art. 16. — (1) Operatorii economici beneficiari de ajutor *de minimis* în cadrul prezentei scheme au obligația păstrării unei evidențe a informațiilor despre ajutoarele primite pentru o perioadă de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică, la fel ca și operatorii economici societăți organizatoare de misiuni economice în străinătate.

(2) Operatorii economici care beneficiază de ajutoare *de minimis* în cadrul prezentei scheme au obligația de a răspunde, în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, la orice solicitare de informații privind ajutoarele *de minimis* primite.

13. Monitorizarea ajutoarelor *de minimis* acordate în cadrul schemei

Art. 17. — (1) Monitorizarea prezentei scheme se realizează de MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, care va respecta prevederile legale în vigoare privitoare la controale la fața locului pentru a verifica condițiile de acordare a ajutoarelor și pentru a dispune măsurile ce se impun în situația în care aceste condiții nu au fost respectate.

(2) Furnizorul păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme. Această evidență trebuie să conțină informații necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, valoarea sprijinului, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate etc.

(3) Furnizorul are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele *de minimis* acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul nerespectării condițiilor impuse prin prezenta schemă sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3), MECRMA va emite ordine prin care va dispune stoparea sau recuperarea ajutoarelor de stat acordate, care, potrivit legii, vor avea caracter de titlu executoriu. MECRMA va informa în scris Consiliul Concurenței cu privire la ordinele proprii adoptate privind recuperarea ajutoarelor *de minimis*, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la adoptare.

(5) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (4), MECRMA va emite prin ordin norme metodologice proprii, care vor fi transmise Consiliului Concurenței spre informare în termen de 5 zile lucrătoare de la momentul adoptării.

(6) MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va pune la dispoziția Consiliului Concurenței, la termenul și în formatul solicitat de acesta, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor *de minimis* la nivel național,

inclusiv pentru întocmirea inventarului ajutoarelor *de minimis* și a rapoartelor și informărilor necesare îndeplinirii obligațiilor României în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

(7) MECRMA va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia, conform art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare.

(8) Beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția furnizorului, în formatul și în termenul solicitate de către acesta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare ce revin ca responsabilitate acestora.

(9) Beneficiarul trebuie să păstreze timp de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică toate documentele referitoare la ajutorul *de minimis* primit în cadrul schemei. Această evidență trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin actul de acordare, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, durata, cheltuielile eligibile, valoarea, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate.

(10) MECRMA va furniza date și informații suplimentare Consiliului Concurenței, atunci când din informațiile deținute de acesta rezultă că nu au fost respectate condițiile de acordare a ajutoarelor *de minimis*.

(11) În situația în care datele și informațiile transmise Consiliului Concurenței nu clarifică aspectele sesizate, Consiliul Concurenței poate dispune o acțiune de control la întreprinderea beneficiară de ajutor *de minimis*, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Din echipa de control a Consiliului Concurenței vor face parte și 2 reprezentanți ai MECRMA desemnați prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri. Concluziile acțiunilor de control ale Consiliului Concurenței se consemnează într-un raport.

(12) În cazul în care în urma controlului efectuat la fața locului se va constata că nu s-au respectat condițiile de acordare a ajutoarelor *de minimis* și Consiliul Concurenței a solicitat MECRMA să întreprindă măsurile ce se impun pentru a fi asigurată respectarea legislației în domeniul acordării ajutoarelor *de minimis*, MECRMA va informa Consiliul Concurenței cu privire la stadiul implementării măsurilor dispuse de acesta, în termen de 30 de zile lucrătoare de la momentul transmiterii solicitării.

(13) În cazul în care MECRMA nu implementează măsurile dispuse de Consiliul Concurenței și nu își respectă obligația prevăzută la alin. (3), Consiliul Concurenței emite decizii de stopare sau recuperare a ajutoarelor *de minimis*. Deciziile emise de Consiliul Concurenței reprezintă titlu executoriu.

(14) Deciziile prevăzute la alin. (4) se transmit, împreună cu confirmarea de primire a acestora de către beneficiari, în cel mult 20 de zile lucrătoare de la data adoptării, în vederea

recuperării ajutoarelor *de minimis*, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

14. Raportarea ajutoarelor *de minimis* acordate în cadrul schemei

Art. 18. — Pentru implementarea schemei, MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, până la data de 31 martie a fiecărui an următor anului de implementare a schemei, formularele completate în conformitate cu anexele la Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 19. — Raportările se transmit atât pe suport hârtie, cât și pe suport magnetic, cu semnătură de primire și număr de înregistrare, sau prin poștă, cu confirmare de primire.

Art. 20. — După raportarea la Consiliul Concurenței, MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va publica pe website-ul ministerului valorile finale ale ajutoarelor *de minimis* acordate operatorilor economici participanți la misiunile economice în străinătate.

Art. 21. — Consiliul Concurenței poate solicita informații suplimentare în cazul în care constată că datele sunt incomplete sau că există neconcordanțe față de cele primite pentru perioadele de raportare anterioare. Informațiile suplimentare vor fi transmise în termen de maximum 30 de zile de la primirea solicitării din partea Consiliului Concurenței. Răspunderea pentru corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor raportate, precum și pentru respectarea termenelor de raportare revine MECRMA.

15. Recuperarea ajutorului *de minimis*

Art. 22. — Recuperarea ajutorului *de minimis* se realizează de către MECRMA, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. — Ajutorul *de minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999, cu modificările ulterioare.

16. Dispoziții finale

Art. 24. — Textul prezentei scheme se publică și pe pagina oficială web a MECRMA.

SCHEMA DE AJUTOR DE MINIMIS
„Realizarea de studii de piață și pe produse”

1. Titlul schemei de ajutor de minimis: „Realizarea de studii de piață și pe produse”

Art. 1. — Prezenta procedură instituie o schema de ajutor de minimis, denumită „Realizarea de studii de piață și pe produse” (schema).

Art. 2. — Acordarea ajutoarelor de minimis în cadrul prezentei scheme se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul de minimis stipulate de Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis.

2. Scopul schemei

Art. 3. — Scopul prezentei scheme este de a susține operatorii economici în procesul de promovare a exporturilor prin acordarea de ajutoare de minimis pentru acoperirea costurilor aferente realizării studiilor de piață și pe produse.

3. Obiectivele schemei

Art. 4. — Obiectivul schemei este de a promova la export produsele/serviciile realizate în România.

4. Necesitatea implementării schemei

Art. 5. — Implementarea schemei este necesară în vederea susținerii acțiunilor operatorilor economici pentru promovarea pe piețele externe a produselor/serviciilor realizate în România.

5. Definiții

Art. 6. — În scopul prezentei scheme se aplică următoarele definiții:

a) *furnizor* — MECRMA;

b) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară activități economice (respectiv oferă bunuri, servicii sau lucrări pe o piață), indiferent de forma juridică, de modul de finanțare sau de existența unui scop lucrativ al acesteia;

c) *ajutor de stat* — orice măsură de sprijin care îndeplinește toate criteriile prevăzute la art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

d) *data acordării ajutorului* — data la care se semnează actul administrativ între furnizor și beneficiarii finali ai studiului de piață și pe produse;

e) *produse agricole* înseamnă produsele enumerate în anexa I la tratat, cu excepția produselor obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în Sectorul produselor pescărești și de acvacultură;

f) *prelucrarea produselor agricole* înseamnă orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațiile agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

g) *comercializarea produselor agricole* înseamnă deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei altei forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzătorii sau prelucrătorii și a oricărei altei activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități;

h) *întreprindere unică* include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare: (i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor unei alte întreprinderi; (ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de

administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi; (iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia; (iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor întreprinderii respective. Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la pct. (i)–(iv) sunt considerate întreprinderi unice;

i) *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una dintre situațiile următoare:

- în cazul unei societăți cu răspundere limitată (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei dispoziții, „societate cu răspundere limitată” se referă în special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

- în cazul unei societăți în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu așa cum reiese din contabilitatea societății a dispărut din cauza pierderilor acumulate, în sensul prezentei dispoziții, „o societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății” se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;

- atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

- în cazul unei întreprinderi care nu este un IMM, atunci când, în ultimii 2 ani: (i) raportul datoriei/capitaluri proprii al întreprinderii a fost mai mare de 7,5; și (ii) capacitatea de acoperire a dobânzilor calculată pe baza EBITDA a fost sub 1,0.

6. Domeniul de aplicare

Art. 7. — (1) Prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate operatorilor economici din toate sectoarele, cu excepția:

a) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000;

b) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

c) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri: (i) atunci când

valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari ori introduse pe piață de întreprinderile respective;

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate.

(2) În cazul în care un operator economic își desfășoară activitatea atât în sectoarele menționate la alin. (1) lit. a), b) sau c), cât și în unul sau mai multe sectoare de activitate sau domenii de activitate incluse în domeniile de aplicare ale Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013, prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate pentru aceste din urmă sectoare sau activități, cu condiția ca statul membru în cauză să se asigure prin mijloace corespunzătoare, precum separarea activităților sau o distincție între costuri, că activitățile desfășurate în sectoarele excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nu beneficiază de ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu acesta.

7. Beneficiari ai ajutorului *de minimis*

Art. 8. — Beneficiari ai prezentei scheme sunt operatorii economici care finanțează în cotă de 50% cheltuielile aferente studiilor de piață și pe produse.

Art. 9. — Pot beneficia de măsurile de ajutor *de minimis* prevăzute în prezenta schemă operatorii economici care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții de eligibilitate:

a) sunt înregistrați conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, și își desfășoară activitatea în România;

b) nu beneficiază, pentru studiile de piață și pe produse solicitate, de finanțare de la alți furnizori *de minimis* pentru acoperirea aceluiași categorii de cheltuieli eligibile;

c) nu sunt firme împotriva cărora a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie de recuperare nu a fost deja executată;

d) nu înregistrează debite la bugetul de stat, respectiv la bugetele locale, la data depunerii cererii de înscriere — declarației pe propria răspundere pentru realizarea de studii de piață și pe produse;

e) nu se află în procedură de executare silită, închidere operațională, dizolvare, lichidare, insolvență colectivă și nu îndeplinesc criteriile prevăzute de lege pentru a fi supuși unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor lor;

f) nu sunt considerați în dificultate;

g) nu folosesc ajutorul pentru achiziționarea de vehicule de transport rutier de marfă.

Art. 10. — Numărul maxim al operatorilor economici care beneficiază de sprijin prin această schemă este de 60.

8. Selectarea propunerilor pentru realizarea studiilor de piață și pe produse

Art. 11. — (1) Comisia de selecție numită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri va selecta beneficiarii studiilor de piață și pe produse dintre operatorii economici propuși de patronatele de ramură sau asociațiile profesionale, luând în considerare respectarea criteriilor de eligibilitate din Hotărârea Guvernului nr. 296/2007 privind aprobarea Mecanismelor de derulare a acțiunilor din Programul de promovare a exportului, administrat de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013, capacitatea

beneficiarilor de a susține cota de 50% din valoarea studiilor, precum și strategia de promovare a exportului pe piețele propuse.

(2) MECRMA va încheia și va derula contracte cu prestatori de servicii pentru realizarea de studii de piață și pe produse, conform legislației în vigoare. Prestatorii de servicii vor fi selectați ca urmare a unei proceduri de licitație publică.

9. Procedura de acordare a ajutoarelor *de minimis*

Art. 12. — (1) Federațiile, patronatele de ramură sau asociațiile profesionale vor trimite la MECRMA o listă cu operatori economici aplicanți pentru finanțare în baza prezentei scheme și a cererilor de înscriere, împreună cu toate documentele necesare conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la ordin.

(2) MECRMA, prin comisia de selecție, va verifica îndeplinirea cumulativă a condițiilor de eligibilitate prevăzute în prezenta schemă, precum și a cumulului ajutoarelor *de minimis* primite de beneficiari.

(3) Comisia de selecție a operatorilor economici va respecta principiile nediscriminării, tratamentului egal, transparenței, proporționalității și eficienței utilizării fondurilor.

(4) Operatorii economici beneficiari vor declara pe propria răspundere (conform anexei nr. 5 la ordin) valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* primite de aceștia și de întreprinderea unică pe parcursul precedentilor 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs.

(5) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderii unice pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme, depășește plafoanele *de minimis* menționate, operatorul economic nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme nici pentru acea fracție din ajutor care nu depășește aceste plafoane.

(6) Soluționarea contestațiilor privind selectarea operatorilor economici se realizează de către comisia constituită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, comisie diferită de cea de selecție.

(7) Comisia de soluționare a contestațiilor privind selectarea operatorilor economici va comunica, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea contestației, rezultatul soluționării acesteia.

(8) Comisia de soluționare a contestațiilor privind selectarea operatorilor economici va respecta principiile nediscriminării, tratamentului egal, transparenței, proporționalității și eficienței utilizării fondurilor.

(9) MECRMA va înștiința fiecare operator economic selectat asupra valorii estimate a ajutorului *de minimis*. Dacă la decontul final se ajunge la concluzia că valoarea ajutorului *de minimis* este diferită de cea prevăzută în actul inițial încheiat între MECRMA și beneficiarii studiilor de piață și pe produse, atunci MECRMA va încheia un act administrativ prin care va modifica valoarea ajutorului estimat inițial. Valoarea finală a ajutorului *de minimis* nu poate fi mai mare decât valoarea maximă prevăzută în actul inițial.

(10) MECRMA, ca furnizor de ajutor *de minimis*, va încheia, înainte ca operatorul economic să beneficieze de studiile de piață sau de produse, un act administrativ prin care se va statua dreptul legal de a se acorda ajutor *de minimis*, precizând valoarea maximă estimată a acestuia, precum și caracterul *de minimis* al acestuia și făcând explicit referire la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013, menționând titlul acestuia și referința de publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, precum și condițiile în care se acordă ajutorul *de minimis*.

Art. 13. — Decontarea cheltuielilor pentru realizarea de studii de piață și pe produse se face conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 296/2007, art. 14, în baza următoarelor documente:

a) contractul pentru realizarea studiului, încheiat între prestatorul de servicii și MECRMA;

b) procesul-verbal încheiat între beneficiari și prestatorul de servicii pentru recepția și acceptarea studiilor de piață și pe produse;

c) copia ordinelor de plată emise de operatorii economici selectați, beneficiari ai studiului, către prestatorul de servicii pentru plata cotei lor de 50% din valoarea studiului;

d) factura emisă de prestatorul de servicii pentru cota de 50% aferentă Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri.

10. Regula cumulului ajutoarelor de minimis

Art. 14. — (1) MECRMA, prin Comisia de selecție, va acorda un ajutor *de minimis* numai după ce va verifica criteriile de eligibilitate a beneficiarilor, inclusiv conform regulilor de ajutor de stat, respectarea regulii cumulului, respectiv dacă suma totală a ajutoarelor *de minimis* primite pe parcursul unei perioade de 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs de către societatea/întreprinderea unică, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse comunitare, nu depășește pragul de 200.000 euro, respectiv de 100.000 euro, dacă operatorul economic/întreprinderea unică efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost.

(2) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, cumulată cu valoarea alocării financiare acordate în conformitate cu prevederile prezentei scheme, depășește plafoanele *de minimis* menționate, operatorul economic nu poate beneficia de prevederile prezentei scheme nici pentru aceea fracție din ajutor care nu depășește aceste plafoane.

(3) Ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu prezenta schemă pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei în limita plafonului stabilit în regulamentul respectiv.

(4) Ajutoarele *de minimis* se cumulează cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu alte regulamente *de minimis* în limita plafonului relevant prevăzut la alin. (1).

(5) Ajutoarele *de minimis* se cumulează cu ajutoarele de stat acordate pentru aceleași costuri eligibile sau cu ajutoarele de stat acordate pentru aceleași măsură de finanțare prin capital de risc, cu condiția ca un astfel de cumul să nu conducă la depășirea intensității sau a valorii maxime relevante a ajutorului, stabilită pentru condițiile specifice ale fiecărui caz de un regulament sau de o decizie de exceptare pe categorii adoptată de Comisia Europeană. În situația în care prin cumul s-ar ajunge la depășirea respectivei intensități sau valori maxime, ajutorul *de minimis* nu poate fi acordat.

(6) Ajutoarele *de minimis* care nu se acordă pentru sau nu sunt legate de costuri eligibile specifice pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat acordate în temeiul unui regulament de exceptare pe categorii sau al unei decizii adoptate de Comisia Europeană.

(7) În cazul fuziunilor sau al achizițiilor, atunci când se stabilește dacă un nou ajutor *de minimis* acordat unei întreprinderi noi sau întreprinderii care face achiziția depășește plafonul relevant, se iau în considerare toate ajutoarele *de minimis* anterioare acordate tuturor întreprinderilor care fuzionează. Ajutoarele *de minimis* acordate legal înainte de fuziune sau achiziție rămân legal acordate.

(8) În cazul în care o întreprindere se împarte în două sau în mai multe întreprinderi separate, ajutoarele *de minimis* acordate înainte de separare se alocă întreprinderii care a beneficiat de acestea, și anume, în principiu, întreprinderii care preia activitățile pentru care au fost utilizate ajutoarele *de minimis*. În cazul în care o astfel de alocare nu este posibilă, ajutoarele *de minimis* se alocă proporțional pe baza valorii contabile a capitalului social al noilor întreprinderi la data la care separarea produce efecte.

11. Perioada de aplicare

Art. 15. — Prezenta schemă se aplică de la data intrării sale în vigoare până la 31 decembrie 2018.

12. Bugetul schemei

Art. 16. — Valoarea totală a ajutoarelor care vor fi acordate în cadrul schemei, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de maximum 800 mii lei, defalcată astfel: în anul 2016 — maximum 200 mii lei; în anul 2017 — maximum 300 mii lei; în anul 2018 — maximum 300 mii lei.

13. Obligațiile MECRMA și ale beneficiarilor de ajutor de minimis

Art. 17. — MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va realiza și va menține o evidență a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme, care trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin prezentul ordin, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, durata (anul de raportare), valoarea cumulată a ajutoarelor *de minimis* acordată de MECRMA în anii fiscali anteriori, valoarea estimativă (ex-ante), valoarea exactă a ajutorului *de minimis* (la momentul efectuării decontului final a cheltuielilor aferente acțiunii, valoare ce va fi raportată Consiliului Concurenței) și sursa de finanțare. Această evidență se păstrează timp de 10 ani fiscali de la data acordării ultimului ajutor în cadrul schemei.

Art. 18. — (1) Operatorii economici beneficiari de ajutor *de minimis* în cadrul prezentei scheme au obligația păstrării unei evidențe a informațiilor despre ajutoarele primite pentru o perioadă de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică, la fel ca și prestatorii de servicii care realizează studiile. Această evidență se păstrează timp de 10 ani fiscali de la data acordării ultimului ajutor în cadrul schemei.

(2) Operatorii economici care beneficiază de ajutoare *de minimis* în cadrul prezentei scheme au obligația de a răspunde, în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, la orice solicitare de informații privind ajutoarele *de minimis* primite.

14. Monitorizarea ajutoarelor de minimis acordate în cadrul schemei

Art. 19. — (1) Monitorizarea prezentei scheme se realizează de MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, care va respecta prevederile legale în vigoare privitoare la controale la fața locului pentru a verifica condițiile de acordare a ajutoarelor și pentru a dispune măsurile ce se impun în situația în care aceste condiții nu au fost respectate.

(2) Furnizorul păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme. Această evidență trebuie să conțină informații necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, valoarea sprijinului, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate etc.

(3) Furnizorul are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele *de minimis* acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul nerespectării condițiilor

impuse prin prezenta schemă sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3), MECRMA va emite ordine prin care va dispune stoparea sau recuperarea ajutoarelor de stat acordate, care, potrivit legii, vor avea caracter de titlu executoriu. MECRMA va informa în scris Consiliul Concurenței cu privire la ordinele proprii adoptate privind recuperarea ajutoarelor *de minimis*, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la adoptare;

(5) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (4), MECRMA va emite prin ordin norme metodologice proprii, care vor fi transmise Consiliului Concurenței, spre informare, în termen de 5 zile lucrătoare de la momentul adoptării.

(6) MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va pune la dispoziția Consiliului Concurenței, la termenul și în formatul solicitat de acesta, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor *de minimis* la nivel național, inclusiv pentru întocmirea inventarului ajutoarelor *de minimis* și a rapoartelor și înformărilor necesare îndeplinirii obligațiilor României în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

(7) MECRMA va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia, conform art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare.

(8) Beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția furnizorului, în formatul și în termenul solicitate de către acesta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare ce revin ca responsabilitate acestora.

(9) Beneficiarul trebuie să păstreze timp de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică toate documentele referitoare la ajutorul *de minimis* primit în cadrul schemei. Această evidență trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin actul de acordare, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, durata, cheltuielile eligibile, valoarea, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate.

(10) MECRMA va respecta prevederile legale în vigoare referitoare la controalele la fața locului pentru a verifica condițiile de acordare a ajutoarelor și pentru a dispune măsurile care se impun în situația în care aceste condiții nu au fost respectate.

(11) MECRMA va furniza date și informații suplimentare Consiliului Concurenței, atunci când din informațiile deținute de acesta, rezultă că nu au fost respectate condițiile de acordare a ajutoarelor *de minimis*.

(12) În situația în care datele și informațiile transmise Consiliului Concurenței nu clarifică aspectele sesizate, Consiliul Concurenței poate dispune o acțiune de control la întreprinderea beneficiară de ajutor *de minimis*, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Din echipa de control a Consiliului Concurenței vor face parte și 2 reprezentanți ai MECRMA desemnați prin ordin al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri. Concluziile acțiunilor de control ale Consiliului Concurenței se consemnează într-un raport.

(13) În cazul în care în urma controlului efectuat la fața locului se va constata că nu s-au respectat condițiile de acordare a ajutoarelor *de minimis* și Consiliul Concurenței a solicitat MECRMA să întreprindă măsurile ce se impun pentru a fi asigurată respectarea legislației în domeniul acordării ajutoarelor *de minimis*, MECRMA va informa Consiliul

Concurenței cu privire la stadiul implementării măsurilor dispuse de acesta, în termen de 30 de zile lucrătoare de la momentul transmiterii solicitării.

(14) În cazul în care MECRMA nu implementează măsurile dispuse de Consiliul Concurenței și nu își respectă obligația prevăzută la alin. (3), Consiliul Concurenței emite decizii de stopare sau recuperare a ajutoarelor *de minimis*. Deciziile emise de Consiliul Concurenței reprezintă titlu executoriu.

(15) Deciziile prevăzute la alin. (4) se transmit, împreună cu confirmarea de primire a acestora de către beneficiari, în cel mult 20 de zile lucrătoare de la data adoptării, în vederea recuperării ajutoarelor *de minimis* organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

15. Raportarea ajutoarelor *de minimis* acordate în cadrul schemei

Art. 20. — Pentru implementarea schemei, MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, are obligația de a transmite Consiliului Concurenței, până la data de 31 martie a fiecărui an următor anului de implementare a schemei, formularele completate în conformitate cu anexele la Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 21. — Raportările se transmit atât pe suport hârtie, cât și pe suport magnetic, cu semnătura de primire și număr de înregistrare, sau prin poștă, cu confirmare de primire.

Art. 22. — După raportarea la Consiliul Concurenței, MECRMA, prin Direcția monitorizare programe export, va publica, pe website-ul ministerului, valorile finale ale ajutoarelor *de minimis* acordate operatorilor economici participanți la studiile de piață și pe produse.

Art. 23. — Consiliul Concurenței poate solicita informații suplimentare în cazul în care constată că datele sunt incomplete sau că există neconcordanțe față de cele primite pentru perioadele de raportare anterioare. Informațiile suplimentare vor fi transmise în termen de maximum 30 de zile de la primirea solicitării din partea Consiliului Concurenței. Răspunderea pentru corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor raportate, precum și pentru respectarea termenelor de raportare revine MECRMA.

16. Recuperarea ajutorului *de minimis*

Art. 24. — Recuperarea ajutorului *de minimis* se realizează de către MECRMA, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 25. — Ajutorul *de minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999, cu modificările ulterioare.

17. Dispoziții finale

Art. 26. — Textul prezentei scheme se publică și pe pagina oficială web a MECRMA.

CERERE DE ÎNSCRIERE — DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE¹
privind participarea la acțiunile din Programul de promovare a exportului, cu finanțare de la bugetul statului,
administrat de Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri (MECRMA)

Acțiunea promoțională (târg internațional/misiune economică/titlul studiului de piață sau pe produse): .....

Perioada de desfășurare a acțiunii promoționale:.....

I. Datele de identificare ale solicitantului

1. Denumirea societății²: .....

2. Adresa (sediul social): .....,

tel.: ..... fax: ..... E-mail: .....

3. Numărul de ordine din Registrul Comerțului: .....

4. Codul de identificare fiscală (CUI): .....

5. Persoana de contact (nume, prenume, tel., adresa de e-mail): .....

6. Codurile CAEN (codurile CAEN principal și/sau secundar autorizat conform Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, — ONRC și corespunde profilului acțiunii promoționale)

Ajutorul *de minimis* va fi alocat pentru primul cod CAEN menționat de dvs.

Detaliați codurile CAEN (în cifre și cuvinte) .....

II. Condiții de eligibilitate ale solicitantului

Societatea/întreprinderea unică trebuie să îndeplinească condițiile de eligibilitate prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 296/2007 și în Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, după cum urmează:

1. Forma de constituire a societății (completați „DA” în dreptul variantei alese):

a) Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare .....

b) Legea nr. 1/2005, republicată, ...

2. Societatea/întreprinderea unică NU se află în procedura de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, închidere operațională, dizolvare, lichidare sau în insolvență colectivă și NU îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a fi supusă unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor.

3. La data prezentei cereri de înscriere, societatea/întreprinderea unică NU înregistrează debite la bugetul de stat sau la bugetul local³.

4. Împotriva societății/întreprinderii unice NU a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie de recuperare nu a fost deja executată.

5. Societatea/întreprinderea unică are în obiectul de activitate operațiuni comerciale de export.

6. Societatea/întreprinderea unică nu este în dificultate⁴, în sensul liniilor directe ale Comisiei Europene.

7. Nomenclatorul de export corespunde cu profilul acțiunii la care se solicită participarea.

8. Produsele/serviciile sunt de concepție și/sau marcă proprie, de calitate și cu valoare adăugată ridicată.

Enumerați produsele/serviciile promovate de societatea dvs. în cadrul acțiunii (acestea trebuie să fie conform codurilor CAEN de la cap. I pct. 6 la prezenta anexă):

.....

9. Numărul de participări ale unui operator economic la târgurile și expozițiile internaționale organizate în străinătate cu sprijin de la bugetul de stat este de maximum 4 pe an.

10. Societatea/întreprinderea unică cunoaște și respectă normele privind principalele activități/acțiuni care se realizează de societățile comerciale participante la acțiuni din programul de promovare a exportului, cu finanțare parțială de la bugetul de stat, elaborate de MECRMA.

11. Societatea/întreprinderea unică a obținut rezultate privind eficiența în urma participării la acțiunile din programul de promovare a exportului, cu sprijin de la bugetul de stat.

¹ Cererea de înscriere — declarația pe propria răspundere se completează prin tehnoredactare. Modificarea textului sau a condițiilor înscrise în cererea de înscriere, precum și completarea eronată sau parțială a rubricilor atrage respingerea solicitantului de către Comisia de selecție din cadrul MECRMA. Cererea de înscriere se transmite la MECRMA în original și semnată pe fiecare pagină.

² Se înscrie denumirea completă a societății conform înregistrării acesteia în Registrul Comerțului.

Organizațiile cooperatiste cu activitate de export, înființate în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, beneficiază de toate măsurile promovate de statul român pentru societățile comerciale înființate conform Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și vor înscrie în cerere numărul de înregistrare legal.

³ Conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 157, alin. (3), nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale restante înscrise în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit. În certificatul de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.

⁴ Întreprindere în dificultate — o întreprindere care se află în cel puțin una din situațiile următoare:

— în cazul unei societăți comerciale cu răspundere limitată (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei dispoziții, „societate cu răspundere limitată” se referă în special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

— în cazul unei societăți comerciale în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu așa cum reiese din contabilitatea societății a dispărut din cauza pierderilor acumulate, în sensul prezentei dispoziții, „o societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății” se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;

— atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

— în cazul unei întreprinderi care nu este un IMM, atunci când, în ultimii 2 ani: (i) raportul datoriei/capitalului propriu al întreprinderii a fost mai mare de 7,5; și (ii) capacitatea de acoperire a dobânzilor calculată pe baza EBITDA a fost sub 1,0.

Se vor menționa următoarele:

— valoarea estimată a contractelor de export: ..... euro.

— alte avantaje: .....

III. Condiții de participare ale solicitantului la acțiunea promoțională

1. Societatea/întreprinderea unică are nevoie de următoarele dotări specifice (de exemplu, podiumuri, vitrine, standere, stativ rotativ pentru mostre etc.) .....

2. Societatea/întreprinderea unică va expune/va distribui în standul repartizat în cadrul acțiunii următoarele materiale promoționale (de exemplu: mostre, cataloage, pliante, postere etc.) .....

3. Societatea/întreprinderea unică se obligă ca, în ultima zi de desfășurare a acțiunii, să completeze formularul de eficiență și să îl predea patronatului/delegaților MECRMA coordonatori ai respectivei acțiuni.

4. Societatea/întreprinderea unică se obligă ca, la 6 luni de la încheierea acțiunii, să transmită la MECRMA o situație actualizată privind eficiența participării la acțiune.

5. Societatea/întreprinderea unică se obligă să suporte costul transportului, cazării și asigurării medicale pentru delegatul desemnat și să transmită societății organizatoare documentele justificative pentru aceste cheltuieli, în termen de 7 zile lucrătoare de la terminarea manifestării expoziționale. Decontarea acestor cheltuieli către societatea/întreprinderea unică se va face de societatea organizatoare în termen de 5 zile lucrătoare de la virarea de către MECRMA a sumelor aferente decontului final al acțiunii.

6. Societatea/întreprinderea unică se obligă să păstreze evidența informațiilor privind ajutoarele *de minimis* primite de la MECRMA pentru a participa la acțiunile din Programul de promovare a exportului pentru o perioadă de minimum 10 ani de la data la care a primit ultima alocare specifică.

IV. Documente anexate și depuse în același timp cu cererea de înscriere — declarația pe propria răspundere

1. Declarația pe propria răspundere privind ajutorul cumulativ *de minimis*, conform anexei nr. 5 la prezentul ordin. Această declarație pe propria răspundere privind ajutorul cumulativ *de minimis* face obiectul verificării, prin sondaj, de către MECRMA, și este asumată de beneficiar. La data intrării în funcțiune a RegAS (Registrul Ajutoarelor de Stat), MECRMA va trebui, obligatoriu, să verifice declarația tuturor aplicanților;

2. Certificat de atestare fiscală eliberat de ANAF (fără obligații de plată restante⁵ și valabil la data înscrierii)⁶;

3. Certificat de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, eliberat de autoritatea locală competentă⁷ (fără obligații de plată restante și valabil la data înscrierii);

4. Certificat constatator de la Registrul Comerțului (format extins);

5. Dovada plății garanției bancare, în valoare de 2.000 lei (în cazul solicitării de participare la târguri internaționale)⁸.

6. Înscrieri doveditoare ale îndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 8, cap II din prezenta anexă.

7. Înscrieri sub semnătură privată, însușite de operatorul economic, privind calitatea și valoarea adăugată ridicată a produselor.

8. Nomenclatorul de produse/servicii la export.

Completarea prezentei cereri de înscriere-declarație pe proprie răspundere se face cu asumarea conținutului de către solicitant, care ia la cunoștință faptul că verificarea ulterioară a acestei cereri de înscriere-declarație pe propria răspundere poate fi efectuată și de alte autorități competente.

Data: .....

Reprezentantul societății (numele și prenumele, semnătura) .....

Sau, acolo unde este cazul,

Reprezentantul întreprinderii unice⁹ (numele și prenumele, semnătura) .....

⁵ Conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 157 alin. (3), nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale restante înscrise în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit. În certificatul de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.

⁶ Certificatul de atestare fiscală eliberat de ANAF se va transmite la MECRMA, în original. În cazul în care operatorul economic participă la mai multe acțiuni promoționale în termenul de valabilitate al certificatelor de atestare fiscală (adică certificatele eliberate de ANAF și de autoritatea locală), operatorul economic anexează copii legalizate a acestor documente și indică manifestarea la care a depus originalul certificatelor.

⁷ Certificatul de atestare fiscală eliberat de autoritatea locală se va transmite la MECRMA, în original.

⁸ Garanția se depune în contul MECRMA deschis la Trezoreria Municipiului București, nr. RO05 TREZ 7005005XXX 002305, CUI 24931499. Garanția se va returna sau, după caz, se va executa în conformitate cu prevederile HG nr. 296/2007.

⁹ În sensul Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013, o „întreprindere unică” include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare:

a) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților unei alte întreprinderi;

b) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi;

c) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi, în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia;

d) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților întreprinderii respective. Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la lit. a)—d) sunt considerate întreprinderi unice.

DECLARAȚIE

pe propria răspundere a beneficiarilor ajutorului *de minimis* referitoare la respectarea regulii privind cumulul ajutoarelor situate sub pragul *de minimis* admis

Subsemnatul/a ....., având funcția de .....,
 posesor al BI/CI seria ..... nr. .... domiciliat în ....., în calitate de reprezentant,
 declar pe propria răspundere că până la data înscrierii la acțiunea .....
 că societatea/întreprinderea unică¹ .....
 — a beneficiat, în ultimii 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs, de o valoare cumulată² de ajutor *de minimis* de ..... euro.
 — nu va beneficia de finanțare de la alți furnizori de ajutor *de minimis* pentru acoperirea aceluiași categorii de cheltuieli eligibile.

Semnătură: .....

Data: .....

¹ În sensul Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, o „întreprindere unică” include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare:

- a) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților unei alte întreprinderi;
- b) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi;
- c) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi, în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia;
- d) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților întreprinderii respective. Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la lit. a)—d) sunt considerate întreprinderi unice.

² Conform prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013, valoarea cumulată din surse ale statului, autorităților locale sau din surse comunitare ale ajutoarelor *de minimis* acordate unei societăți sau întreprinderi unice nu trebuie să depășească, în ultimii 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs, echivalentul în lei a 200.000 euro, respectiv a 100.000 euro, în cazul operatorilor economici care efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 936379